ČASOPIS ŽIAKOV
ZŠ - Karpatská ul. Žilina

... o 10 MINÚT OSEM ...

1. číslo

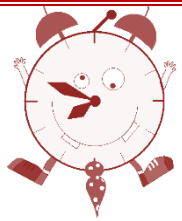

Obsah

Vaša obľúbená škola je späť	**2**
Vaša redakčná rada školského času	**3**
Navštívili sme	**5**
Keď tvoria naši štvrtáci	**11**
Naši spisovatelia z piateho ročníka	**12**
Básnime	**12**
Prozujeme	**14**
Keď siedmaci tvoria cinquan	**16**
Ódy deviatakov	**20**
Kreativite sa medze nekladú	**23**
Keď sa rodia prozaici	**25**
Zo života zvierat	**47**
Slovenské legendy a mýty	**50**
Pamiatky z okolia Žiliny	**52**
Zaujalo nás	**55**
Zabavme sa	**60**
Bibliografia	**62**

.....

Časopis vydáva: ZŠ Karpatská ulica v Žiline, štvrťročník

Redakčná rada:

Šéfredaktor: Mindeková Petra

Členovia redakčnej rady: Červený Lukáš, Čurík Matej, Močková Dorota, Gavlasová Petra, Bárdyová Kristína a Trpišová Grétka

1. číslo časopisu, november 2017

Vaša obľúbená škola je späť!

Kto by nám to uveril,
že len pred chvíľou s tým súperil,
čo si na dovolenku vezme,
no na rovinu si povedzme.
Je tu opäť škola naša,
ďalšie dobré známky nám prináša.
Knihy sme otvorili zas,
tých informácii krás.
Učitelia sa na nás usmievajú,
nové zaujímavosti z učiva pre nás majú,
tento rok nás nespoznajú!
Vyrástli sme o centimeter,
dáme si náš nový sveter.
Vyskúšame aj tento rok,
posunúť sa o ďalší krok!
Budeme sa snažiť získať dobré známky,
aby sme potešili ockov, mamky.
Škola je tu pre teba,
anjeli, učitelia, tu pre vás prišli z neba.
Ukáž, čo je v tvojich silách,
zlepši sa v tvojich vedomostných ryhách.
Rýchlo prejde rok tento,
však to je pár mesiacov, len to!

Petra Mindeková

VAŠA REDAKČNÁ RADA ŠKOLSKÉHO ČASOPISU

S novým školským rokom začína aj Váš obľúbený časopis! Budem tu aj ja, Petra Mindeková. Určite budem posielať zábavné články na trávenie voľného času a zbavenie sa nudy. Niečo o mne: chodím do 8. B, mám rada psy a soby, mám 13 rokov a zbožňujem čítanie a hlavne náš školský časopis! Dúfam, že si nás kúpite aj tento rok a ostanete našimi vernými čitateľmi. Ak budete chcieť, tak pokojne príďte za nami a povedzte nám, čo by ste chceli mať v ďalšom časopise. Všetky nápady zhodnotíme.

Petra Mindeková

Ahojte, spolužiaci!

Tieto prázdniny považujem za tie najlepšie, aké som mala. Mala som vtipné zážitky, na ktoré nikdy nezabudnem. Lenže ubehli veľmi rýchlo a už začala škola. Teraz som už siedmačka. Sedem rokov chodím do tejto školy, ale vždy prvý deň školy mám nervy, hlavne tento rok. Pribudli nám nové predmety a k tomu som vedela, že už budeme mať len šesť alebo aj sedem hodín. Ale ako vždy som sa nemusela báť, všetko začalo ako doteraz. Chýbalo mi hlavne písanie do školského časopisu. Cez leto som rozmýšľala, čo tu napíšem. Aj kamaráti mi chýbali a aj dozvedanie sa nových vecí. Takže začíname!

Grétka Trpišová

Ahoj! Moje meno je Kika a odteraz budem spolu s výborným kolektívom tvoriť tento úžasný časopis. Mám 14 rokov a chodím do 8.B triedy. Veľmi rada kreslím a čítam knihy. Mojou najväčšou srdcovkou sú mačky.

Kristína Bárdyová

Už som šiestačka. Niečo sa zmenilo v triede i škole v tomto roku. Máme nové učiteľky. Na slovenčinu nám zostala pôvodná slovenčinárka, a tak isto na biolu aj na matiku. Nové učiteľky nám pribudli len tri. Na geošku nám pribudla p. učiteľka Žikavská, na technike p. učiteľka Ďurkáčová a nový predmet – fyziku nás bude učiť p. učiteľka Kubicová.

Moju sestru učila päť rokov matiku a štyri roky fyziku. Stále ma volá Anička (moja sestra), budem si musieť na to zvyknúť.

Dorotka Močková

NAVŠTÍVILI SME...

Exkurzia Beckov – literárno-historická exkurzia 5.A a 5.B triedy

12. októbra sme šli, moja 5.A s 5.B triedou a s našimi pani učiteľkami slovenčiny na literárno-historickú exkurziu. Prvú zastávku sme mali na hrade Beckov. Stará povesť hovorí, že kedysi dávno žil šašo Becko, a keď raz išiel so svojím pánom, vojvodom Ctiborom, tak ho zabával. Ctibor ho pochválil, že sa už dlho tak dobre nezabavil a rozhodol sa, že mu splní jedno želanie. Becko si prial postaviť hrad na neďalekom kopci. Ctibor nemal na výber, a tak mu hrad postavil. Lenže ten hrad sa Ctiborovi tak páčil, že povedal Beckovi, že mu dá toľko zlata, koľko váži on sám, ak mu hrad predá. Becko súhlasil. Ale Ctibor mu musel sľúbiť, že hrad sa bude volať po ňom. No a odvtedy sa hrad volá Beckovský hrad.

Potom sme navštívili Bzince pod Javorinou, kde sa narodila jedna z najznámejších slovenských spisovateliek pre deti Ľudmila Podjavorinská. Bola chorľavá a po chorobe prišla o jedno oko. Nahradili jej ho skleneným. Hoci jej otec bol učiteľ na miestnej škole v Bzinciach, získala len základné školské vzdelanie. A práve kvôli jej chorým očiam nechcel, aby sa Ľudmila venovala písaniu. Pri prvých veršoch ju teda povzbudzoval jej strýko Ľudovít Rizner. V roku 1910 sa presťahovala s rodičmi do neďalekého Nového Mesta nad Váhom, kde aj neskôr (3. marca 1951) zomrela. Pochovaná je

v Bzinciach. Spoločne s pani učiteľkami sme na jej hrobe zapálili sviečky a prejavili úctu minútou ticha.

Významné diela z jej detskej tvorby sú napríklad Žabiatko, Už ho vezú, Čin Čin, Do školy...

No a napokon sme išli do Parku miniatúr v Podolí. Boli tam hrady, zámky a rodné domy významných slovenských spisovateľov. Spolu ich tam je 69. Niektoré hrady sa stavali aj 2 roky. Je tam napríklad hrad Beckov, Čachtický hrad, Súľov, hrad Hričov, hrad Krásna Hôrka a mnohé ďalšie.

Na záver sme v skupinách vypracovali zábavný test a ešte si užili voľno a krásne slnečné počasie v areáli Parku miniatúr.
Veľmi sa mi na výlete páčilo.

Nina Kozoňová, 5.A

Ďalší napísali...

„Na hrade sa mi páčila jeho stavba, aj keď sa po bitkách zachovala len jedna časť hradu. Je to práca ľudí, ktoré pretrvala veľa rokov. V parku miniatúr sa mi páčili zmenšeniny slovenských hradov, zámkov a kostolov. Páčilo sa mi na tom to, že si na ich výrobe dali záležať do detailov."

Marián Cigánik, 5.A

„Na celom výlete som bola šťastná. Dozvedeli sme sa veľa nových a pekných vecí."

Lucka Klimová, 5.A

„Na hrade Beckov boli samé super veci. Keď sme vyšli vyššie, bol tam krásny výhľad na dedinu Beckov. Bola to paráda..."

Martin Rúčka, 5.A

„...Potom sme išli do Parku miniatúr v Podolí, kde boli modely hradov. Mali sme tam zábavný test. Ja a moje kamarátky Terka a Laura sme ho mali najlepšie. Dostali sme pohľadnice. Bolo to super!“

Linda Lorinczová, 5.A

„Najviac sa mi páčilo v Parku miniatúr v Podolí. Videli sme miniatúry hradov, zámkov a kostolíkov. Najviac sa mi páčil Čachtický hrad. Keď som doma ukázala fotky, všetkým sa veľmi páčili.“

Terezka Muráňová, 5.A

„Prvá zastávka bol hrad Beckov. Prezreli sme si hrad, a keď sme schádzali naspäť k autobusu, niektoré deti si kúpili pamätnú mincu. Druhá zastávka boli Bzince pod Javorinou, kde sme sa dozvedeli o živote spisovateľky Ľudmily Podjavorinskej a zapálili sme sviečky na jej hrobe. Tretia zastávka bol Park miniatúr. Tu sme v trojiciach a štvoriciach riešili pracovný list. Celý výlet sa mi veľmi páčil.“

Zuzka Komárková, 5.A

Exkurzia v Modre

V stredu, 25. septembra sme navštívili Modru, kde pôsobil náš politik, jazykovedec, historik, filozof, spisovateľ, básnik, publicista, redaktor a pedagóg Ľudovít Štúr. Dozvedeli sme sa o ňom množstvo nových vecí. Navštívili sme jeho dom, kde nám o ňom a jeho živote rozprávala sprievodkyňa. Keď som vstúpila na miesto, kde Ľudovít Štúr žil, cítila som, akoby tam bol s nami. Jeho tvorivý duch stále bol v tom dome. Boli sme aj na hrade Červený kameň, kde sme mohli vidieť aj pávy. Pyšne sa prechádzali po rozsiahlom trávniku hradu. Svojimi perami nám prejavovali ich majestátnosť a pripomínali nám, kto je tu pánom. Viete prečo sa tento hrad volá „Červený Kameň"? Pretože je postavený na červenom kameni. Vo vnútri hradu sme videli napodobeninu hradu z minulého storočia. Vo veľkých komnatách boli obrovské postele. Portréty známych osobností nás sledovali, ako odchádzame a ich výrazy akoby posmutneli. Budú mať však ešte veľa návštevníkov, ktorých zaujíma príbeh minulosti. Každému odporúčam takýto zážitok plný zaujímavých informácii a skúseností!

Petra Mindeková

červený Kameň

Exkurzia v Modre

Koncom septembra sme boli zo školy na exkurzii v Modre. Navštívili sme Múzeum Ľudovíta Štúra. Nachádzalo sa v ňom veľké množstvo zaujímavých obrazov, dobových oblečení i obrovských mincí. Boli sme nakuknúť aj do jeho domu, kde bohužiaľ aj zomrel. Na koniec exkurzie sme šli aj na hrad Červený Kameň. Na jeho nádvorí bola nádherná fontána, na ktorej vrchu bola socha jeleňa. Vo vnútri hradu sa nachádzalo pár vypchaných zvieracích hláv, kočiare, starobylý nábytok a pár schodov. Na druhom poschodí bola obrazová sieň. Tieto obrazy boli maľované tak, aby z každej strany, z ktorej sme sa na ne pozreli, sa dívali priamo na nás. Obrazom to dodávalo celkom strašidelný efekt. Pod hradom sme si všetci kúpili nejaký suvenír a urobili si spoločnú fotku v parku.

Kristína Bárdyová

Exkurzia na Orave

Kde bolo – tam bolo, bola raz jedna exkurzia. 4. októbra sme my, siedmaci, išli na Oravu za Pavlom Országhom Hviezdoslavom a Martinom Kukučínom.

Najprv sme navštívili Oravský hrad. Bol som tam už asi desaťkrát. Určite lepšie na hrade, ako sa učiť v škole, no nie? Prešli sme asi 600 schodov. Bol z neho krásny výhľad na okolie. Pani sprievodkyňa rozprávala zaujímavé veci. Dozvedeli sme sa množstvo informácií. Na hrade sa natáčalo množstvo známych filmov, napríklad Sokoliar Tomáš, Dracula, Kráľ Drozdia brada, Princezná a žobrák a iné.

V Dolnom Kubíne sme išli do Múzea Pavla Országha Hviezdoslava. Obuli sme si návleky, posadali na stoličky alebo na zem a počúvali sme o jeho živote a práci. Po krátkom rozchode v meste, pri ktorom sme si pozreli námestie a navštívili obchodíky a reštaurácie, sme putovali do Domu Martina Kukučína. Bol veľmi pekný, skromný, modrej farby a bolo v ňom všetko veľmi zaujímavé. Za domom je Kukučínova socha. Tam sme sa spoločne odfotili a vybrali sa na spiatočnú cestu domov. Cestou späť sme v autobuse oddychovali, počúvali hudbu a rozprávali sa. Snažili sme sa skrátiť si čas cestovania nejakou zábavou a činnosťou. Do Žiliny sme sa vrátili až okolo pol piatej.

Podľa mňa to bol náučný a zaujímavý výlet. Dozvedel som sa množstvo nových vecí a videl som, ako žili naši najvýznamnejší literáti.

Lukáš Červený

KEĎ TVORIA NAŠI ŠTVRTÁCI...

Hra

Hry sú všade tade,
aj na Oravskom hrade.
Poletujú krížom – krážom po svete,
nájdete ich, kde chcete.

Michaela Říhová

Schovky

Ak náladu zlú máme,
na schovky sa hráme.
Hra nás vždy pobaví
a náladu nám napraví.

Júlia Májková

Hra

Vonku prší, vietor veje
a nám doma pri hre dobre je.
Mama, otec, braček, sestra,
spolu hráme Človeče, nehnevaj sa.

Romana Kubová

Hra

Svoje hračky rád ja mám,
každý deň sa s nimi hrám.
Postavím si z lega hrad,
ja to robím veľmi rád.
Keď sa dohrám, príde čas,
upratať ich musím zas.

Matej Čičman

Hra je život

Hra je môj kamarát,
ktorý ma má rád.
Zábavu si užijem,
s priateľom sa zasmejem.
Hry, hračky, hračičky,
v pohybe sú moje ručičky.
Vyhrám či prehrám,
hlavne, že sa zahrám.

Shanti Maglione

Hra

Hra je dobrá, niekedy zlá.
Keď sa deti hrajú,
veľa vymýšľajú.
Hra ich baví,
majú plno zábavy.
Ale keď to prehnali,
rodičia ich vyhnali.

Veronika Švecová

NAŠI SPISOVATELIA Z PIATEHO ROČNÍKA...

BÁSNIME...

Z pera Anny Miklovej z 5.C

Naša Zem

Nech tu, tí naši ľudia neznečisťujú zem!
Nech neskácajú už žiadny peň!
Nech tu stále slnko svieti!
Nech ľudia nerozhadzujú smeti!
Nech ľudia separujú odpad!
Nech je na tú našu Zem krajší pohľad!

Hviezdička

Je to na nebi také maličké...
hovorí sa o malej hviezdičke.
Volá sa Karolínka,
vedľa nej je sestra Jozefínka.
Vidíme ich celú noc.
Ony majú veľkú moc.

Lavica

Lavica je náš pomocník,
bývame v nej celý ročník.
Nepíšeme na ňu blbosti
a nekreslíme hlúposti.
S ňou budeme mať radi školu
a nebude mať už žiadnu smolu.

Domov

Domov to je najkrajšie,
býva v ňom všetko, čo je naše.
Lieta tu vánok bábovky,
ja ho voniam spoza kuchynky.
Mám rada tento dom,
lebo je veľký ako slon.

Vianoce

Vianoce sú Štedrý deň,
pečieme už celý deň.
Máme radi kapustnicu
a nevaríme si žinčicu.
Večer dostávame darčeky.
Ja? Dostal som dva náklaďáky.

Predmety v škole

Angličtina a slovíčka,
to je len taká rozcvička.
Matematika, to je fuška,
zajtra bude z toho skúška.
A nakoniec slovenčina,
tiež je celkom drina!
Hudobná? Je ako odmena!

Deti

Deti sú naše srdiečka,
hovorí vždy mamička.
Mám ťa rád, Anička,
chcem počuť od tatuška.
Sme najšťastnejšie deti na svete,
šťastnejšie už nikde nenájdete!

Z pera SarahSibilovej z 5.C

Zem musí byť čistá

Haló, haló!
Prosím, prosím!
Hoďte mi kôš, ideme sa baviť.
Neznečisťujte Zem, veď triediť
odpad môže byť hej!
Spravte to prosím, prosím,
veď naša Zem je odpadková
Zem.
Pridajte pomocnú ruku
a o chvíľu sa Zem bude
lesknúť viac
ako soška v Múzeu.

Z pera Sofie Tužinčinovej z 5.C

Báseň

Z rozprávky do rozprávky cesty
kamenné.
„Do ktorej prvej pôjdeme?“
„Kocúr v čižmách a či žaba
čarovná?“
„To je jedno, poďme tam!“
„Váu, poďme tam, poďme tam!“
„Nie, ja sa Perinbaby bojím!“
„Poďme radšej, aha, tam je
Pamodaj šťastia!“
„Nie, tam je princezná...“
„Nie, tam je lavička, psíček,
dievčina, ba aj asi bujačik!“
„Dobre, dosť už kvákania!“
Išli domov zarána.

PROZUJEME...

...helloweenské príbehy...

Hrad

Jedného dňa sme boli na výlete: ja, Štefan a Karol. Išli sme do Mimoňa na hrad Ralsko. Počas cesty, ktorá trvala asi 2 a pol hodiny sme sa hrali na mobiloch, ktoré neustále strácali signál. Strašné! Po príchode na miesto sme museli prejsť ešte niekoľko metrov peši. Hrad na nás pôsobil desivo. Počas prehliadky sme zistili o ňom niekoľko zaujímavých vecí. Po prehliadke sme si kúpili u tajomného predavača kofolu... a poviem vám, chutila akosi divne. Chceli sme sa vrátiť domov, no autobus nám išiel až o štyri hodiny. Rozhodli sme sa preskúmať blízku šatľavu (v minulosti obecnú väznicu). Ale to nebola šatľava, ale jaskyňa pavúkov! Chceli sme čo najrýchlejšie odtiaľ ujsť, ale záhadne sa nám zabuchli dvere. Pavúky začali po nás loziť. Karolovi vliezol dokonca do úst, keď kričal o pomoc. Štefan ich mal úplne všade a behal ako splašený. Ja sa pavúkov nebojím, preto som rozsvietil mobil a hľadal som východ. Podarilo sa! Svojich kamarátov som vyviedol von, ale, samozrejme, Karol sa stihol zamotať aj do pavučín, a preto vyšiel von bledý ako stena. Prehlásil, že už nikdy s nami nikam nepôjde. Nakoniec sme počkali na náš autobus a šťastne sme sa vrátili domov.

Martin Priesol, 5.A

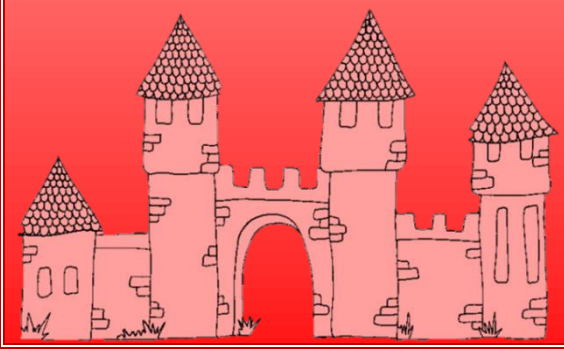

Les

Raz v noci som išiel s kamarátmi na nočný pochod. Keď sme vyšli von z domu, všetci sme mali na hlavách čelovky a všetci sme sa trochu báli. Povedali sme si odvážne: „Ideme!“ A tak sme sa vybrali do lesa. Snažili sme sa myslieť na niečo pekné, ale keďže bol Halloween, nešlo to. Dorazili sme až k lesu. Po chvíli sme išli dnu. V lese sme začuli akýsi čudný zvuk. Zľakli sme sa a postavili sme sa chrbtami k sebe. Jeden môj kamoš, Paťo, sa rozbehol preč. Kričali sme naňho, aby ostal, že sa všetci vrátime domov. Ale už ho nebolo... A znovu sme začuli ten zvuk. Znovu sme sa všetci zľakli. Naraz som povedal: „Hlavne zachovať pokoj!“

Kde sa vzal, tu sa vzal, naraz sa objavil vystrašený Paľo. Boli sme šťastní, že sa nestratil. Znovu sa okolo nás ozval čudesný zvuk – šuchot lístia a rachot konárov. Kamaráti sa rozutekali a ja som na nich zakričal: „Stooojteeee!!“ Zastali. Zoskupili sme. Priateľ Rišo sa išiel pozrieť, kto tie zvuky vydáva... A vtom na neho vyskočilo asi 3-metrové monštrum. Rišo zobral nohy na ramená a už ho nebolo a my sme, samozrejme, bežali za ním a ani sme sa neobzerali, až pokým sme nevybehli z lesa a hybaj rovno domov...

Martin Rúčka, 5.A

KEĎ SIEDMACI TVORIA CINQUAN...

Mama

skromná, ľúbezná

pomáha, chráni, miluje

milovať ťa budem vždy

Mamička.

Tomáš Bohuš, 7.C

Čokoláda

sladká, neodolateľná

naštartuje, rozosmeje, upokojí

rozjasní každý deň v živote

Kofilka.

Natália Beňadiková, 7.C

Jednorožec

farebný, priateľský

tancuje, smeje sa, skáče

je to roztomilý človek

Kamarát.

Sophia Sibilová, 7.C

Mesto

krásne, nádherné

mrzne, prší, svieti

všeobsahujúce krásne severoslovenské

mesto

Žilina.

Dávid Frič, 7.C

Anjel

obetavý, láskavý

pomáha, lyžuje, ľúbi

všetko vždy spolu vyriešime

Ocko.

AnnaMária Fedorová, 7.C

Národ

mocný, silný

búri sa, bojuje, poráža

prežil si toho veľmi veľa

Slovensko.

Dávid Chodelka, 7.C

Mama

milá, ohľaduplná

stará sa, počúva, pomáha

najdôležitejšia osoba môjho života

Maminka.

Nikola Najdeková, 7.C

Babka

milosrdná, láskavá

miluje, rozdáva sa, obetuje sa

celý život nás rozmaznáva

Starká.

Ela Halahijová, 7.C

Brat

milý, láskavý

číta, píše, lichotí

celú rodinu veľmi miluje

Braček.

Tamara Zimová, 7.C

Kvet

krásny, farebný

rastie, dýcha, žije

svoju radosť nám rozdáva

Margarétka.

Veronika Horváthová, 7.C

Mäso

chrumkavé, šťavnaté

smaží sa, krája sa, vonia

navždy mi budeš chutiť

Slaninka.

Veronika Horváthová, 7.C

Predmet

ťažký, zlý

zúrim, snažím sa, neviem

nech už prestane existovať

Matika.

Filip Úkrop, 7.D

Oskar

zábavný, agresívny

hrá sa, ďobe, lieta

najradšej by preletel celý svet

Papagáj.

Filip Úkrop, 7.D

Štít

vysoký, kamenistý

unavujem, oddychujem, šliapem

rád ich pozorujem z diaľky

Tatry.

Jakub Kurjak, 7.D

Brixo

statočný, biely

jazdím, češem, čistím

sľubujem mu moju vernosť

Kôň.

Terezka Špiláková, 7.D

Skok

vysoký, dlhý

adrenalínový, vytrvalý, bojovný

je to môj život

Parkúr.

Richard Šoška, 7.D

Neporiadok

smradľavý, hnusný

hnusím sa, nadávam, vyhadzujem

kiežby si neexistoval na tejto zemi

Smeti

Nataša Šolcová, 7.D

Svetlo

jasné, krásne

radujem, cítim, vidím

tvoje lúče osvetľujú zem

Slnko.

Nataša Šolcová, 7.D

Príroda

krásna, voňavá

chodím, kráčam, obzerám

prejdem ju odhora až dole

Tatry.

Dávid Valluš, 7.D

Jazyk

hrozný, zlý

trpím, učím, smútim

nikdy sa ťa dôkladne nenaučím

Slovenčina.

Ondrej Muráň, 7.D

Bicykel

hory, leto

pedálujem, skáčem, padám

bicyklom, ja všetko prejdem

Zjazd.

Dávid Valluš, 7.D

Les

zelený, pekný

prechádzam sa, obdivujem, sledujem

hlboko sa skláňam pred tebou

Príroda.

Lukáš Skála, 7.D

ÓDY DEVIATAKOV...

Óda na moju super mamu

Ó, maminka moja,
tá je skoro taká ako tvoja.
Keď sa hnevá,
chrlí oheň ako z kotla...

Ó, mamička moja,
si pre mňa ako kvietok z poľa.
Máš také zvláštne gestá...
Ako keby boli z chutného cesta...

Ó, tvoj úsmev je krásny,
ako tvoje blonďavé vlasy,
zuby máš ako perličky,
sú také ako hudobné notičky.

Ó, maminka moja,
keď ťa vidím,
vždy viem hneď, čo k tebe cítim.
Tvoj pohľad mamy je krásny veru,
ako pyramídy v Peru.

Stupňanová Sofia, 9.A

Óda na priateľstvo

Ó, putom dvaja spojení sú,
priateľmi sa nazývajú.
Priatelia moji sú vždy pri mne,
pomáhajú mi aj vo chvíľach,
keď mi je divne.

Ó, človek, ktorý je priateľom,
je ako svetlo, ktoré ma vedie tmou,
hrejivý pocit na srdci,
každému neprajnému sa nepáči.

Ó, v momente, keď nádej umiera,
keď chlad preniká do duše,
príde priateľ a bolesť premôže.
Byť priateľmi súdené ti bolo,
aby sme pôsobili šťastne naokolo.

Ó, priateľov mám veľmi rada,
neočakáva sa od nich žiadna zrada.
Každý, kto hľadá poklad sveta,
si neuvedomuje, že ak má priateľa –
– má ho vedľa seba.

Kolibáčová Patrícia, 9.A

Óda na zmrzlinu

Ó, ty, letná pochúťka,
sladká náplň kornútka.
Na jazyku roztápaš sa,
krásne chladíš, usmievam sa.

Ó, vanilka, čokoláda,
skvelé chute, tie mám rada.
Minimálne trojitá,
najem sa jej dosýta.

V kornútku či mrazenú,
dáme si ju k bazénu.
Oriešky a pistáce...
Ó, so zmrzlinou dobre mi je.

Simona Hubinová, 9.A

Óda na radosť

Aké príjemné je ráno vstať,
zdravý nový deň privítať.
S chuťou sa dobre naraňajkovať
a do školy sa vychystať.

Ó, aký krásny deň ma v škole čaká,
múdrosti predstava ma láka.
Ó, aké krásne je v škole kamaráta mať
a spolu s ním si zakonverzovať.

Radosť nie je len sa stále smiať,
stačí si príjemné chvíle užívať,
o dobrej téme sa rozprávať
a život si vychutnať.

Lukáš Majer, 9.A

Óda na psíka

Moja babka sa stará
o psa, čo sa mal volať Dara.
Ó, to je ale smola,
Chcerio sa on volá.

Ó, je ešte taký maličký,
že kúše moje prstíčky,
behá, behá za loptičkou,
svetrík má s červenou gombičkou.

Zuzana Šupejová, 9.A

Rodina

Ó, rodina moja,
tá sa cení.
Raduje sa mama,
s ňou spolok celý

Ó, s rodinou čas rada trávim
Vždy rada o nich všetkých vravím
Všetkých rada objímam
S nimi svet hneď krajší mám

Ó, s rodinou čas rada mám
Vždy sa s ňou všade zabávam
Členov mojej rodiny
poznám ako hodiny

Ó, pomôcť vedia v každej chvíli
Vždy sú na mňa všetci milí
Láska, pokoj, dobrota
To je rodinná hodnota.

Koňušíková Petra, 9.A

Školička

Radosť školská, maličká,
vpisuje nám známky do trička.
Ó, tá škola, žltá, gigantická,
dnes už viem, že je praktická.

Sú tu žiaci, priatelia,
a na chodbe učiteľky klebetia.
Všade hurhaj, chaos veľký,
a predo mnou Slovník krátky...

Táto budova je mojím domovom,
chodím tu stále – každým dňom.
My, chlapci, hráme sa na „šaša"
a učiteľku zaujíma, kde je Domaša...

Mám rád našu školu skvelú,
odnesiem si z nej
spomienku veľkú...

Káčer Matej, 9.A

... a nakoniec: EPIGRAMY ...

Príprava na Testovanie 9
Múdry na nultú beží
a hlúpy v posteli leží.

Majer Lukáš, 9.A

Peniaze kazia charakter,
povie každý debatér.
Ale skúsenosti dokazujú,
že peniaze charakter ukazujú...

Konušíková Petra, 9.A

KREATIVITE SA MEDZE NEKLADÚ...

KRESLENÉ ANEKDOTY

Barillová B., 6.D

Holeš, 6.D

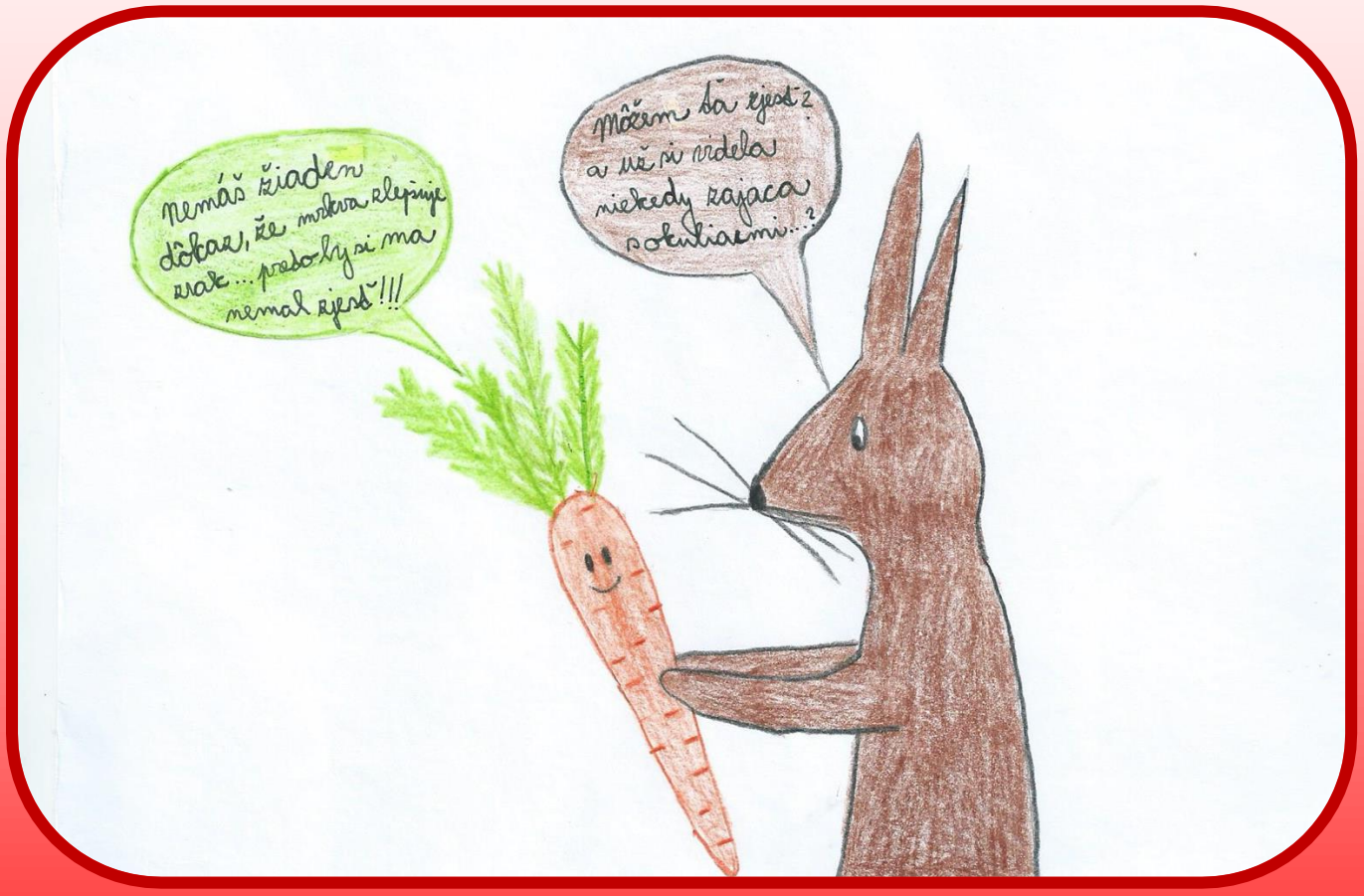

Eliška a Ľubica Nevedelové, 6.D

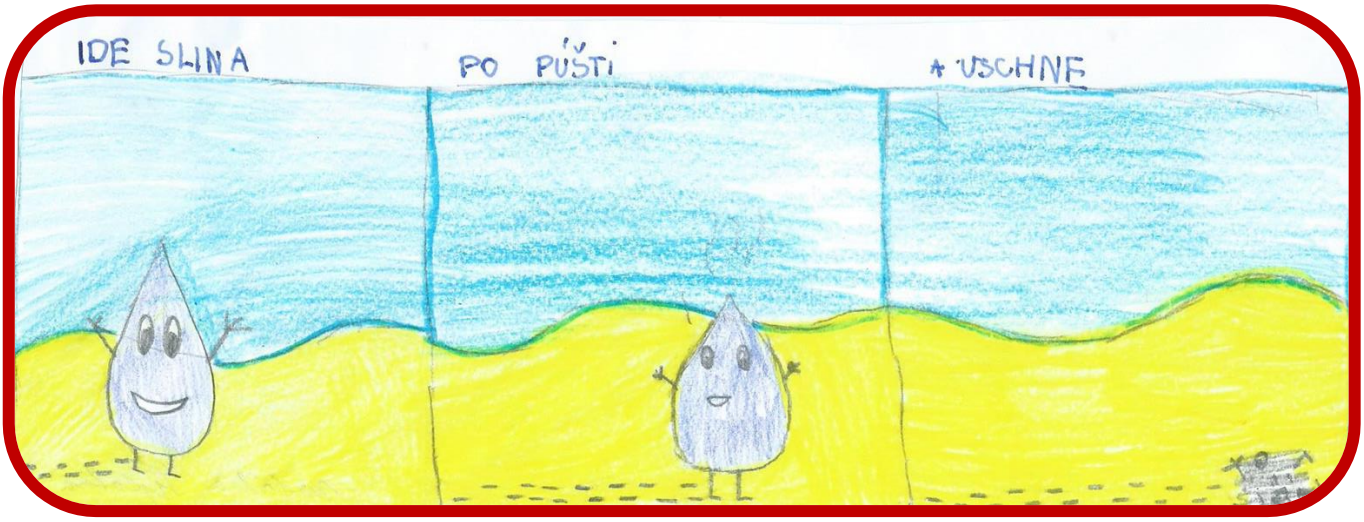

Natália Siptáková, 6.D

Simona Pekárová, 6.D

KEĎ SA RODIA PROZAICI...

FANTASY

ČIERNA DIERA

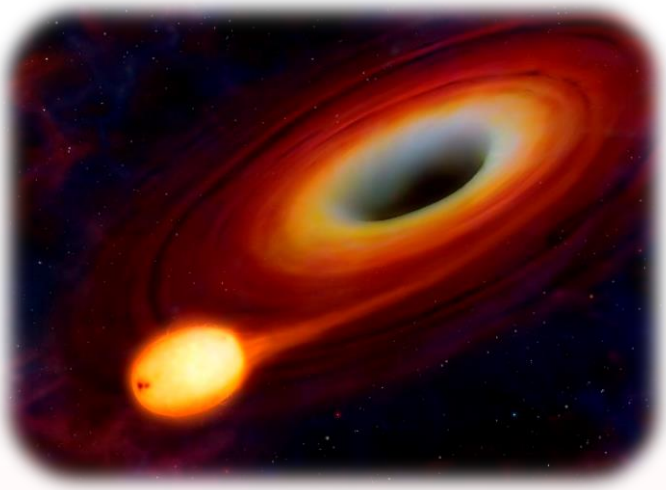

V obchodnom dome visí nápis: „Kupujte čierne diery. Malé aj veľké. Za dve kúpené tretia zadarmo.“ Peter vstúpi do oddelenia, ktoré je čisté a usporiadané ako z reklamy a pri pulte čaká na obsluhu. Príde predavač: „Tak, akú si kúpime mladý pán?“

„Nič veľkého, takú pre domácnosť. Hlavne lacnú, aby dlho vydržala. Posledná sa mi po dvoch rokoch zrútila.“„To je mrzuté,“ prehrabuje sa medzi škatuľami predavač. Napokon jednu vytiahne a strčí ju Petrovi pod nos. „Táto je ako stvorená pre vás. Nový model, zhltne všetko.“ „Koľko stojí?“ pýta sa Peter. „500 eur.“ odvetí predavač. „To je trochu veľa za takú dierku, nie?“ váha Peter. „Chcete kvalitnú alebo nie? Lacnejšie nájdete iba v bazároch, ale tie nevydržia dlho,“ podráždene odvrkne predavač. Petrovi prebehnú mysľou posledné skúsenosti a vedomie, že niekoľko takých mu už smrdí v pivnici. Prikývne: „Tak si ju vezmem.“

Doma čiernu dieru vybalí a postaví k chladničke. Vyzerá ako vajce dinosaura s odrezanou špičkou a namiesto žĺtka sa pod oceľovou škrupinou krúti a prelieva realita ako malta v miešačke.

Olúpe banán a šupku hodí do čiernej diery. Tá ju bez jediného zadrhnutia zhltne. „Výborne," povie si Peter s potešením a pozbiera zo stola staré papiere, zostatky z jedla a všetko pošle za šupkou. „A vôbec, všetko by sa tu zišlo upratať..." uvažuje Peter natešený kúpou výbornej čiernej diery, ktorá všetko jednoducho, ľahko a bez akýchkoľvek problémov pohlcuje.

Na druhý deň ráno si Peter všimne, že čierna diera sa po včerajšku zväčšila. Nevenuje však tomu náležitú pozornosť, pretože sa ponáhľa do školy. V škole si spomenie na čiernu dieru a pýta sa spolužiakov, či majú podobný problém. Prisvedčia, že i oni si to všimli. Peter príde domov zo školy a zistí, že nábytok a ďalšie vybavenie domácnosti je preč. Vystrašený vybehne z domu a pozerá, že okolo začínajú tiež chýbať časti mesta... A napokon si uvedomí strašnú vec... Všetci sa stávajú obeťou čiernych dier a možno nastáva koniec sveta...

Tamara Zimová, 7.C

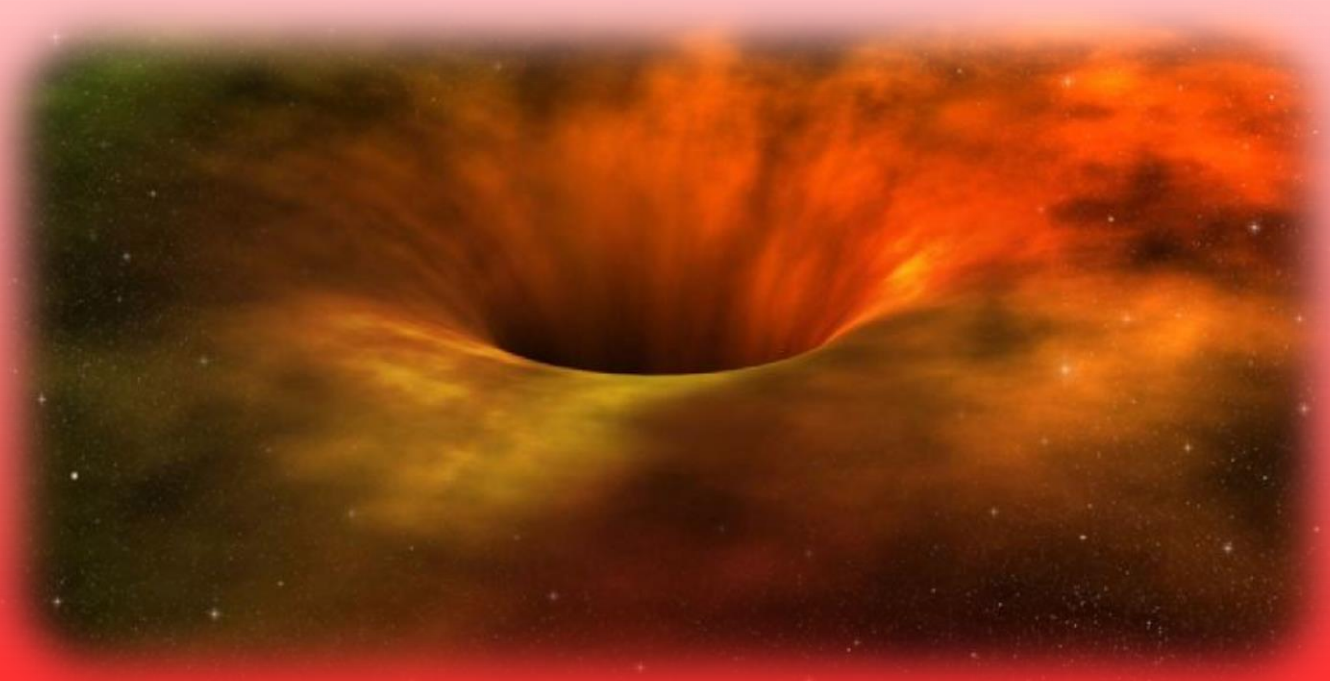

NAŠI SUSEDIA

Písal sa 24. máj. Deň, kedy som mala ísť ku svojej tete do Rakúska. Keďže ma rodičia nemohli zaviesť, musela som ísť vlakom. Bolo to niečo hrozné. V tom vlaku sa nedalo ani pohnúť. Vlastne na vlaku. Keďže vlak už bol úplne plný, tak nás priviazali na strechu. Tak som to po dvoch mestách vzdala a šla som autobusom, kde to už bolo o niečo lepšie, pretože som nemusela sedieť na streche. Napokon som docestovala do Rakúska. A čo to! Pred domom v kvetináči som našla nejaký list. Písalo sa tam:

Tento list patrí každému, kto je na tomto zvláštnom objekte zvanom Zem. Musíte začať menej používať tie veľké plechové veci na gumených kruhoch, lebo vypúšťajú veľa toxických plynov a chemikálií do ovzdušia, a tým sa stále zväčšuje ozónová diera. Nám by to bolo aj jedno, ale ten váš kyslík uniká k nám, a keďže mi ho nemôžeme dýchať, veľa z nás už preto pomrelo. Takže láskavo s tým niečo urobte a rýchlo tú dieru nejako opravte!

Vaši susedia mimozemšťania

PS: Ty, ktorý si to práve dočítal sa priprav, o 17:00 pre teba príde UFO.

„Koľko je vlastne hodín?“ pomyslela som si. Pozriem na hodinky. Zjojknem: „Jój, veď je presne 17:00!“ Ani som to nedopovedala a už nado mnou krúžil obrovský pancier. Vošla som dovnútra a uvidela som tam samé moderné technológie. Cítila som sa tak, akoby som sa ocitla niekde v roku 2675. A mimozemšťania? Mali zvláštne hlavy v tvare kvapky naopak a oblečenie... také, aké sme mali my pred päťdesiatimi rokmi. Ale čo ma prekvapilo najviac bolo, že hovorili po slovensky. Jeden, asi ten najhlavnejší a najvyšší, ma upozornil: „Nezľakni sa, ideme ťa zobrať do vesmíru.“ „Ale prečo práve mňa? Veď nie som ani kozmonaut, ani astronaut a nemám ani skafander. Nie som vôbec pripravená!“ zvolala som vystrašene. A on mi na to odpovedal: „Vy, ľudia, už ani skafandre nepotrebujete! Však to všetko uvidíš, ale hlavne si sadni a pripútaj sa!“ Rýchlo som si sadla a len čo som sa zapla, už sme vzlietali. Bolo to dosť nepríjemné, pretože tam bol veľmi silný tlak. Ale keď sme vleteli ďaleko do vesmíru... nič krajšie som v živote nevidela! Bolo to nádherné!

O chvíľu sme pristáli na zvláštnej planéte. Ale nebol to ani Mars, ani Jupiter, ani Venuša, ani Saturn. „Čo je to za planétu?“ opýtala som sa. Mimozemšťan mi odpovedal: „Táto planéta sa volá Mimozem. Vystúp!“ prikázal a už ma ťahal ku dverám. Keď som vyšla von, prekvapivo som mohla dýchať. Vyšiel za mnou v skafandri a ukázal: „Vidíš, koľko je tu kyslíka? My tu nemáme dosť oxidu uhličitého, a preto musíme mať na sebe tieto veľké ohavné atrapy!“ Zamyslela som sa a riekla som: „Hm, to mi je ľúto. Môžem vám nejako pomôcť?“ „Veď práve preto si tu! Tak porozmýšľaj a potom mi povedz, či ťa niečo napadlo!“

Zamyslela som sa. „Mohla by som to zalepiť lepiacou páskou!“ navrhla som. Mimozemšťan nadšene zvolal: „Ty si úplne geniálna! A máš tu tú lepiacu pásku?“ „Áno, mám, ale neviem, či to bude stačiť. Ale za pokus to stojí!“ zvolala som. Podala som mu lepiacu pásku. On vzlietol a dieru zalepil. Skonštatoval: „Ako dobre, že práve ty si ten náš list našla.“ „Aj ja som rada, že som ho našla, a že som vám mohla pomôcť.“ Nastúpili sme do UFA a odviezol ma späť na Zem. Odvtedy je to tak ako predtým, ale oxid uhličitý už im neuniká. Nakoniec som prišla na to, že ľudia by mali chodiť viac pešo a nebude sa nám zväčšovať ozónová diera a nebude to nikomu vo vesmíre škodiť.

Nikola Najdeková, 7.C

BANKOVÝ PREPAD

Zlodeji zaútočili na banku. Bankový úradník stihol stlačiť tichý alarm pre privolanie polície. V banke je päť zlodejov a asi pätnásť klientov. Zlodeji všetkým prikážu ľahnúť si na zem a začnú umiestňovať v banke nálože plnené kyselinou. Traja zlodeji smerujú k bankovému trezoru, ktorý sa snažia otvoriť pomocou špeciálneho laserového dekodéru.

V tej chvíli pred banku dorazí policajné auto s tromi ozbrojenými policajtmi. Policajti majú laserové samopaly, sú oblečení v nepriestrelných overaloch, na očiach majú špeciálne okuliare, ktoré snímajú obraz a zvuk z prostredia a aj komunikujú so svojím šéfom.

Keď policajti vtrhnú do banky, začne po nich strieľať automatický obranný systém banky. Policajti sa skryjú za stĺpy. Zlodeji vypustia na policajtov dvoch robotických psov. Tí hryzú policajtov, diamantovými pazúrmi trhajú nepriestrelné overaly polície, čím sa policajti stávajú zraniteľní. O päť sekúnd zúrivých psov zneškodní laser zo satelitu a jedného útočníka trafí do nohy. Zatiaľ traja útočníci vnikli do trezoru, zobrali odtiaľ peniaze, dali ich do

odľahčených ruksakov, ktoré nemajú žiadnu hmotnosť a hmotnosť nepribúda, hocikoľko do nich naložíš. Tí traja utekajú z trezoru do kanalizačnej šachty a odtiaľ do svojho úkrytu. Zostávajúci dvaja zlodeji zakričia na klientov a políciu: „Všetci do trezoru, lebo to tu odpálime!“ Všetci poslúchnu a zlodeji zavrú všetkých v trezore.

Pred bankou sa objaví špeciálne policajné komando. Vrazí do banky, ale zlodeji sú už v kanalizácia a odpália nálože na diaľku. Nastane obrovský výbuch. V banke je veľa zranených. Uväznení ľudia v trezore pociťujú nedostatok kyslíka. Všetci zlodeji sú už v bezpečnom úkryte. Na miesto výbuchu vtedy prilieta špeciálny dron so záchranármi a hasičmi. Záchranári začnú ošetrovať zranených. Hasiči mieria k trezoru, otvárajú ho laserom. Trezor sa prehrieva a zvnútra počujú výkriky: „Au! Pomóc! To páli!“ Hasiči použijú druhý laser, ktorým trezor ochladia. Tak môžu rezať. Medzitým záchranári premiestňujú ošetrených pacientov do nemocnice pomocou druhého drona. A šéfovia policajtov pomocou satelitu snímajú odtlačky prstov na kanáloch v celom meste a porovnávajú ich s 3D záberom zo satelitu a zisťujú, kde zlodeji zmizli. Stopa sa im stráca v tuneli. Napokon, pomocou odtlačkov, zistia i mená zlodejov, ich bydliská a kde sa teraz nachádzajú. Začína pátranie. Vyšlú drony, aby prehľadali ich byty. Drony majú zabudované 3D röntgenové snímače, ktorými presvietia nielen múry domov, ale aj papier a zistia, čo je na ňom napísané. Tieto snímače prečítali

aj hard disky na ich počítačoch, na ktorých bola uložená trasa úniku z banky. Tak zistili, že zlodeji majú namierené do Hotela Chopok v Mexiku a odtiaľ plánujú o šiestej ráno odletieť vesmírnym tryskáčom do Japonska.

Je päť hodín ráno. Policajti sa chystajú vtrhnúť do hotela, kde sa ukrývajú zlodeji. Prepadová akcia začína. Keď policajti vtrhnú dnu, zlodeji sa o ich príchode dozvedia od vrátnika, ktorého predtým podplatili. Zlodeji unikajú z hotela požiarnym schodiskom a dohadujú si so svojím šéfom okamžitý odlet z letiska cez mobil implantovaný v ruke. Pri ceste si zastavia lietajúci taxík a odletia ním na letisko. Bez problémov prejdú cez letovú kontrolu a nastúpia do teleport-lietadla. Hneď ako sa usadia, z opierok na sedadlách sa vysunú putá a uväznia všetkých zlodejov. Zlodeji nevedeli, že kreslá v lietadlách sú vybavené špeciálnym laserovým skenerom, ktorým sa sníma tvár, telo a odtlačky sediaceho pasažiera a zasielajú sa tieto informácie automaticky do policajnej databázy hľadaných osôb. Tam sa okamžite overujú totožnosti pasažierov. Ak je osoba medzi hľadanými, z kresla sa automaticky vysunú putá. Takto pacifikovaní zlodeji sú aj s kreslami teleportovaní do vesmírnej väznice obiehajúcej okolo Zeme. Tam sú zlodeji vypustení do ciel a kreslá sa teleportujú naspäť do lietadla. Komando našlo batoh s peniazmi v hoteli. Zlodeji naň pri úteku zabudli. Kradnúť sa im nevyplatilo. Nemajú peniaze a dodnes krúžia okolo Zeme.

Ondrej Muráň, 7.D

SLADKOSTI V OHROZENÍ

Na Zemi vládlo pravé jesenné počasie – dážď a vietor. Jeden takýto večer sa na oblohe malého mestečka v Papajkove objavili veľké biele svetlá. Všetci sa pýtali: „Čo sa to deje?“ Odpoveď znela jednoducho: „Vo vesmíre nie sme sami.“ Na Zemi pristáli prví mimozemšťania. Boli vysoký asi 1,3 metra. Hlavu mali z tekvice a telo vyzeralo ako stavebnica z tabuliek čokolády. Keďže práve v ten večer bol Halloween, mimozemšťania veľmi poľahky splynuli s okolitými maskami. A tak si ani nikto nevšimol, že mimozemšťania – nazvime ich „Tekvičáci“ kradli deťom sladkosti. Všetky ukradnuté sladkosti odnášali do svojej vesmírnej lode, ktorá vypadala ako obrovská tekvica. To, že miznú cukríky a čokoládky, si ako prví všimli Miško s Katkou zo VII.C z vychýrenej miestnej papajkovskej školy. Rozhodli sa, že túto neuveriteľnú krádež storočia zastavia. V prvom rade potrebovali zistiť informácie. Prezliekli sa za Tekvičákov, zobrali čokolády a postavili sa do rady ostatných nepozemšťanov, ktorí čakali na vstup do svojej kozmickej lode.

To, čo uvideli po vstupe do lode, ich ohromilo. Tekvice a tabuľky z čokolády bol len skafander mimozemšťanov. V skutočnosti Tekvičáci boli asi 5 centimetrové vysoké zvieratká, ktoré sa podobali na perník s telom psa. Okrem prekvapenia sa Miškovi s Katkou podarilo zistiť, prečo kradnú všetky

sladkosti. Na ich domovskej planéte Ultra 8YN rastie na stromoch iba samé mäso a mäsové výrobky. Na to, aby mimozemšťania vyrástli aspoň do päť centimetrovej výšky potrebujú cukry, a tak chodia kradnúť sladkosti z planéty na planétu. Ale ako ich zastaviť?

Katka si všimla, že zo všetkých prinesených cukríkov niektoré vyhadzujú. „Čo sú to za cukríky?“ pýta sa Miška. A kým Miško ostatných Tekvičákov zabával svojou malou baterkou, Katka nepozorovanie ochutnala odhodené cukríky. „Mňam, veď sú to krovky,“ pomyslela si. Malí Tekvičáci nemali radi krovky. Dokonca boli na ne alergickí. Netrvalo dlho a túto informáciu mali vďaka Katke s Miškom všetci v Papajkove. Obyvatelia všetky sladkosti dobre schovali a nechali vyložené iba krovky. Keď Tekvičáci nenašli nič iné ako krovky, pomysleli si, že všetky sladkosti už zobrali, a tak odleteli na inú planétu.

A tak Katka s Miškom z Papajkova zachránili sladkosti pre celý náš svet.

Natália Beňadiková, 7.C

ČAROVNÉ POSTELE

Jedného dňa, keď sa Astrix zobudila, všimla si vo svojej izbičke niečo nezvyčajné. Mala tam o dve postele viac. Jedna bola cukríkovo ružová a druhá démonsky čierna. O týchto posteliach Astrix už počula. Sú to postele, ktoré vedú do paralelných svetov. Ružová vedie do sveta plného cukríkov, sladkostí a čokolád. Tá druhá vedie na vesmírnu planétu nazývanú Demonis. Už z názvu vyplýva, že na tejto planéte žijú démoni, zlí ľudia a nadprirodzené až hrôzostrašné bytosti.

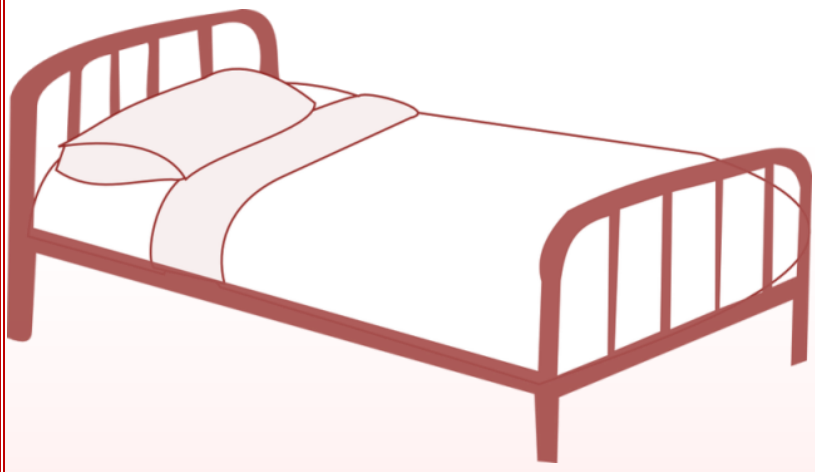

Na zemi pri posteliach bol list, na ktorom stálo: „Vyber si posteľ!“ Astrix si vybrala, zo zvedavosti, čiernu posteľ. Na démonsku planétu sa mala presunúť vesmírnou raketou, ktorá mala po ňu prísť. Keď vesmírna loď dorazila na Zem, vystúpil z nej jeden démon a predstavil sa jej: „Som Uško.“

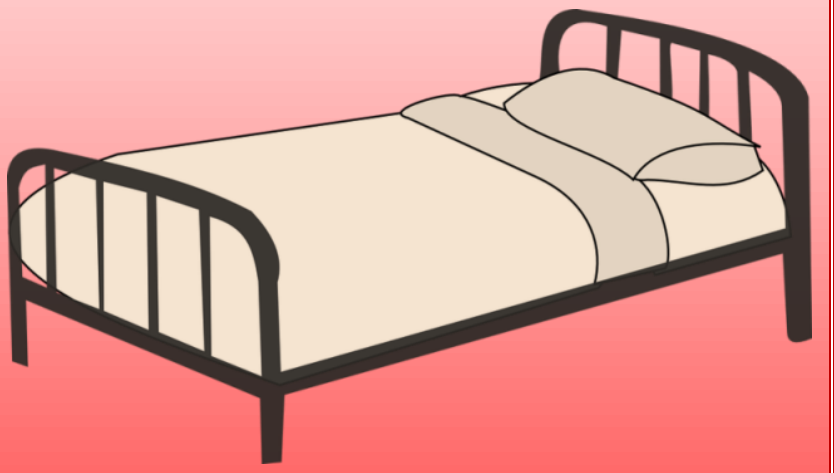

„Smiešne meno," pomyslela si Astrix. Nastúpila na loď. Bola zvedavá a zároveň sa bála. Keďže mala rada dobrodružstvá, rýchlo ovládla svoj strach. Na démonskej planéte sa démoni zatiaľ dohovárali, čo s Astrix urobia. Chceli si z nej urobiť obeť. Astrix to začula cez vysielačku, ktorú Uško nechal položenú na palubnej doske. Začala plánovať, ako utečie...

Vtom si cez okienko na rakete všimla, že sa k nim približuje ďalšia raketa s pripraveným delom, ktoré chcelo už-už vystreliť na ich raketu. Ihneď to oznámila Uškovi. Uško nečakal a zaútočil ako prvý. Strhla sa prestrelka. Prehrávali. Druhá vesmírna loď bola lepšie vyzbrojená. Uško sa rozhodol utiecť a Astrix sa rozhodol pustiť. Videl ju, ako odvážne bojovala a začal sa jej obávať. „Akoby to asi dopadlo s nami, keby začala takto bojovať aj na našej planéte?" pýtal sa sám seba. Otočil raketu, spustil najrýchlejší pohon a podarilo sa mu pred bojujúcou loďou utiecť a Astrix odviezol nazad domov. Poďakovala sa mu a vrátila sa do svojej izby. Postele v nej už neboli.

Keďže bola veľmi unavená, zaspala dlhým pokojným spánkom, v ktorom sa jej snívalo o prežitom dobrodružstve.

Elizabet Halahijová, 7.C

ÚTOK MIMOZEMŠŤANOV

Mimozemšťania existujú. Veľa ľudí síce tvrdí, že nie, ale to nie je pravda. Žijú na malej planétke Exuma. Sú zelení, o trochu vyšší ako priemerný dospelý človek. Majú tri tykadlá a na nich tri oči. Nemajú ruky a nohy, ale zato majú chápadlá. Každý mimozemšťan má deväť chápadiel. Hovoria dvomi ústami a cítia tromi nosmi. Vyzerajú síce milo, ale sú veľmi nebezpeční.

Ich planéta je malá ako Európa, preto si musia hľadať novú planétu.

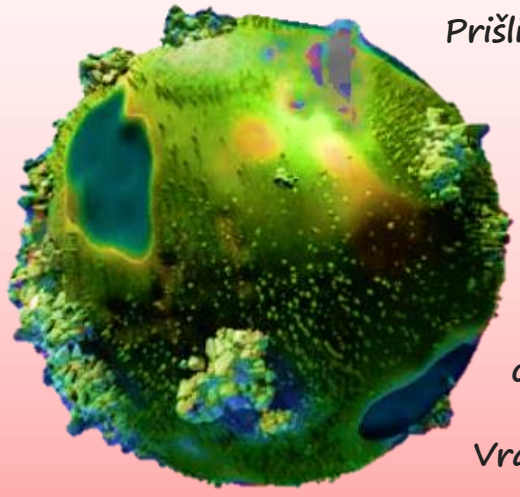

Prišli najskôr na Jupiter, ale tam im bola strašná zima. Navštívili Merkúr, tam bolo zase veľmi horúco. Potom objavili Zem. Bola pre nich ako stvorená. Lenže veľký problém!!! Ľudia sa tam objavili skôr... Rozhodli sa viesť vojnu proti ľuďom. Vrátili sa na svoju planétu Exuma, zobrali všetky svoje lietajúce obrovské taniere a najlepších mimozemských vojakov. Takto vyzbrojení sa vydali na Zem.

V roku 2127 nastala invázia mimozemšťanov. Ľudia sa čudovali milým zeleným obludám s tromi očami, tromi nosmi, dvomi ústami a deviatimi chápadlami. Mimozemšťania sa zase čudovali, čo sú to za nepriateľské obludy s dvomi rukami, s jedným nosom, dvomi očami, dvomi nohami, jednými ústami a s vlasmi na hlave. Nakoniec si mimozemšťania spomenuli, načo sú

tu (sú veľmi zábudliví...). Začal sa boj. Ľudia nasadili najlepších vojakov a zbrane, ale nič nepomohlo. Mimozemšťania boli veľmi silní. Používali slizomety, delá, ktoré striekali zelený sliz až do kilometrovej vzdialenosti. Sliz oblepil človeka a ten pomaly umiera. Proti tomu ľudia nemali šancu. Ani najlepšie trénovaní vojaci s tankami. Sliz rozožral aj tanky.

Mimozemšťania sa pustili do demolovania krajiny. Zničili mnoho významných stavieb (Sochu slobody, Eiffelovu vežu, sochu Jánošíka v Terchovej). Ľudia sa začali schovávať v kanáloch alebo v protijadrových bunkroch. Bola tam síce špina, ale boli v bezpečí pred slizom. Mimozemšťania napokon ovládli celú Zem.

Raz, jedného dňa, jeden chlapec vyšiel von z kanála a uvidel mimozemšťana. Začal utekať, no o chvíľu postrehol, že si ho mimozemšťan vôbec nevšíma. Podišiel bližšie a uvidel, že je chorý. Z nosa mu tiekol žltozelený lepkavý sliz. Mal veľké kruhy pod očami a zelená farba tela sa mu menila na modrú. Chlapec sa poobzeral. Vôkol neho boli mŕtvi mimozemšťania. Tí, ktorí sa nenakazili, utekali naspäť na svoju planétu. „Čo sa im stalo?“ pýtal sa chlapec sám seba. Na odpoveď nemusel dlho čakať. Nádcha. Mimozemšťania dostali nádchu. Zničila ich ľudská choroba – nádcha. Už nikdy sa nevrátili, avšak všetko bolo zničené. Ľudia povychádzali z úkrytov a boli zhrození. Začali si budovať novú civilizáciu.

Šimon Kyselica, 7.D

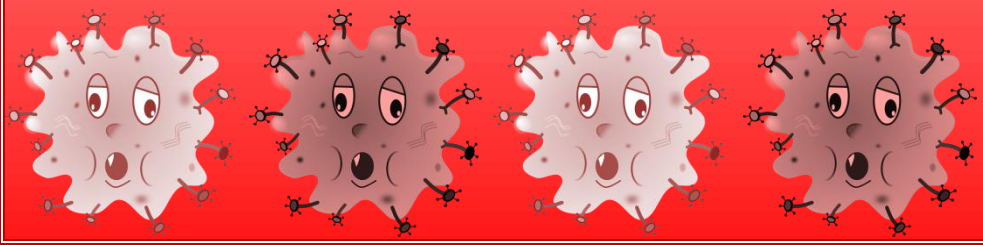

PREKVAPENIE NA HALLOWEEN

Na jednej škole sa konal Halloween. Všetky deti sa stretli v hale školy. Po vyhodnotení najlepších masiek sa začala diskotéka. Dvaja nezbední siedmaci Oskar a Lucian sa vyplazili z haly a začali behať po chodbách. Bežali po chodbe, ktorá viedla do jedálne. Zrazu sa pred nimi zjavil herný automat, ktorý bol vyzdobený smrtkami a vyzeralo to, že z neho tečie krv. „To je naozajstné!“ skríkol Oskar, keď sa pozrel bližšie. „Neboj sa, ty bojko,“ povedal na to Lucian. Prišiel k automatu a potiahol za páčku. Na podivnom prístroji sa zjavili tri smrtky. Pod chlapcami sa začala prepadať zem do ohnivého portálu. Po desiatich minútach sa chlapci ocitli v izbe, kde nad nimi stála Smrť s kosou. „Chlapčiská, mám vaše duše a ak prejdete štyrmi úlohami našej pekelnej hry, tak vám ich vrátim a pošlem vás späť k ľuďom!“ povedala hrubým hlasom a zasmiala sa. Kým odišla, jej posledné slová boli, že úlohy začnú otvorením dverí. Začudovaní chlapci sa spamätali a pozreli na seba. Lucian sa postavil a išiel cez dvere. Bojazlivý Oskar hneď

pokračoval v jeho stopách. Ozval sa hlas: „V tejto úlohe musíte odpovedať na 3 otázky boha živlov a ak zodpovedáte zle, tak na vás pošle svoje živly.“ Chlapci boli smelí a sadli si ku stolu uprostred izby, keď sa tam zjavil boh živlov a riekol: „Prvá otázka je: čo je najväčší orgán v tele?“ Lucian išiel povedať pľúca, ale Oskar ho rýchlo prekríkol: „Koža!“ Lucian sa zľakol, ale boh živlov povedal, že odpoveď je správna. „Druhá otázka je: Ktorý je najsuchší kontinent na Zemi?“ Chlapci rozmýšľali, že Afrika. Vtedy si Lucian spomenul, že to mal zle na olympiáde a že najsuchším kontinentom je Antarktída. Opäť odpovedali správne. „Tretia otázka je: Kto je to dinosaurus?“ To obaja chlapci vedeli. „Príšerný predhistorický jašter.“ Odpoveď bola správna a boh živlov ich pustil ďalej.

Ocitli sa na veľkom tanieri. Ozvalo sa: „Tu musíte vydržať desať minút bez toho, aby ste niečo zjedli.“ Bolo to ťažké kvôli tomu, že im tam voňala pizza, špagety, buchty a iné dobroty. No chlapci sa prekonali a išli ďalej. „Teraz musíte poraziť príšery pomocou svojich mobilov.“ Prvý jašter bol Youtucorn, druhý Žrabook, Twitrol a posledný bol najťažší – museli fotiť, fotky lajkovať a komentovať proti príšere Instasaurus Gram. Bojovali najoriginálnejšími fotkami, skoro prehrali, ale nakoniec Lucian našiel fotku diktátov zo slovenčiny a Instasaurus Gram hneď skamenel. Lucian povedal: „To som si myslel, že sa stane, lebo taký ťažký diktát by zničil každého

a všetko živé!“ Prešli cez dvere, ktoré vyzerali ako dvere do ich triedy. Vnútri všetko vyzeralo normálne. Z rozhlasu sa ozvalo: „Toto je finálna úloha...“ Oznam prerušilo hlasné zvonenie. Do triedy vošiel pán učiteľ Gramoslav Litera, ktorého prezývali Diktáč, lebo dával tie najdlhšie a najťažšie diktáty. Na stôl im položil papier. Zadanie úlohy bolo zakódované obrázkami. Chlapci zistili, že kódmi sú zašifrované mená zvierat bez samohlások. Úlohou bolo nájsť, čo majú tieto zvieratá spoločné. Oskarovi napadlo, že všetky zvieratá žijú v tropických oblastiach. Nesedel tam však bizón. Lucian pozrel na pána učiteľa a začal rozmýšľať nad slovenčinou. Zahľadel sa na slová a všimol si, že medzi spoluhláskami neboli žiadne mäkké spoluhlásky. Diktáč sa rozplynul do vzduchu, lebo toto riešenie bolo správne.

Chlapci sa znova objavili v izbe so Smrťou. Nahnevaná Smrť musela dodržať svoj sľub. Chlapcom vrátila ich duše a zjavil sa pod nimi ohnivý portál. Oskar a Lucian sa ocitli znovu na školskej chodbe. Všimli si, že je noc. Zostávala im najväčšia výzva: dostať sa zo školy cez tmavé mesto domov.

Jonáš Urbaník, 7.D

AKO SOM SA STALA KRÁĽOVNOU ŽAS

Volám sa Sem, som 150-ročné dievča. Asi sa pýtate, prečo 150-ročné, prečo nie 15-ročné. To vám vysvetlím počas príbehu. Začnime pekne od začiatku.

Bývam len s babkou, mojimi psíkmi menom Taffy, Kiara a vtáčikom menom Taša. Rodičia mi umreli pri autonehode. Chodím do deviateho ročníku na ZŠ v Pensylvánií. Monitor som napísala na 100%. Pozerám si školy, na ktoré by som chcela dať prihlášku. No žiadna ma veľmi nezaujala. A tu zrazu príde babka s papierom, na ktorom sú ďalšie školy. Medzi nimi ma oslovila jedna stredná škola, škola pre vyvolených. Pozrela som sa na internete, o akú školu ide. Bolo tam o nej málo informácií, ale hneď ako som ju uzrela, vedela som, že to je škola, na ktorú chcem ísť. Povedala som to babke. Nenamietala. To mi prišlo trochu zvláštne... ale viac mi nebolo treba vedieť, idem na kvalitnú školu, ktorú som si sama zvolila. Poslala som tam prihlášku. O dva dni neskôr mi prišiel list o tom, že ma prijali. Dohodla som sa s babkou, že zvieratká si zoberiem so sebou na intrák. O štyri dni mám odletieť do Transylvánie.

Prvý deň som strávila u kamarátky. Večer sme si rozprávali strašidelné historky. Druhý deň som sa rozlúčila so svojou triedou. Tretí som si užila v pohodlí domova. A štvrtý som odchádzala do Transylvánie... V lietadle sa ozval ženský hlas: „Prosím, pripútajte sa, o tri, dva, jeden odlietame!“ Cesta do Transylvánie bola celkom pohodlná, až na pristátie. Pred letiskom čakala limuzína s vodičom, ktorý držal v rukách tabuľku, na ktorej bolo napísané

veľkým tlačením *SEM SMITHOVA*. Bola som príjemne prekvapená. Ešte nikdy som limuzínu nevidela. Keď som prišla na miesto, celá škola ma príjemne privítala. Zrazu ma niekto chytil za rameno: „Dobrý deň, som pani riaditeľka Charlotte Joensenová, vítam ťa u nás. Dúfam, že sa ti tu bude páčiť." „Aj ja som rada, že som sa mohla dostať na túto školu. A prosím vás, mohla by som sa na niečo opýtať?" „Áno." odvetila riaditeľka „Prečo sa táto škola volá *Škola pre vyvolených?*" „To zistíš počas roka." Pani riaditeľka ma odprevadila do mojej izby a zoznámila ma s novými kamarátkami. Hneď som sa dala do vybaľovania. Keď som do skrine vložila prvú vec, jedna zo spolubývajúcich sa ma spýtala: „Ty nemáš schopnosti manipulovať s vecami?" S úsmevom na perách som na ňu pozrela a odvetila som: „Si zo mňa robíš srandu?!" „Nie, nerobím! Aké máš schopnosti?" nedala sa nová priateľka odradiť. „Aké schopnosti? Ja o ničom neviem." Na to mi druhá spolubývajúca povedala, že na túto školu sa dostanú len deti s nejakou výnimočnou schopnosťou. Ako napríklad manipulácia s vecami pomocou umelej inteligencie. Zamyslela som sa nad tým, ale ďalej som sa už nepýtala. Prichystala som sa na hodinu telesnej výchovy. Na telesne sme behali 200 metrov. Môj čas bol 1 sekunda aj tri stotiny. Sama som sa divila. Potom sa ma baby na izbe spýtali, či som to už pochopila. Moja odpoveď bola „Nie." Znovu sa dali do vysvetľovania. Jedna z nich, Ivy Smithova, mi odkryla

príčinu môjho rýchleho behu. Je to tým, že som upírko-vlkolako-víla ako aj ona, a preto sme také rýchle. Chvíľu som z toho bola vystrašená, no potom som si povedala, že to bude isto zábava. Už sa teším, že zajtra budem sedieť s Ivy na hodine chémie, mojej aj jej obľúbenej hodine. Budeme sa učiť zas niečo nové. Možno si budem môcť pomôcť aj mojimi schopnosťami.

Na hodine chémie sme robili pokus: premena krvi na víno. Samozrejme, že nám to vyšlo. S Ivy sme boli ako sestry. Povedala mi o zvláštnych stvoreniach, ktoré sa nazývali zlatovlasé jednorožce, ktoré ťa dovezú tam, kde si pomyslíš. Po škole sme sa na ne išli pozrieť. Chovajú ich na úpätí Transylvánskych Álp. Keď sme tam prišli, nič sme nevideli. Potom mi Ivy povedala: „Musíme spojiť sily, aby sme vytvorili portál." V tej chvíli som sa zmenila na vílu a hovorila hatmatilkou. Ivy sa zmenila na vlkolaka. Obidve sme začali hovoriť zaklínadlo. Pohltil nás modro-čierno sfarbený červ. Zľakla som sa a chytila som sa Ivy, ktorá upokojujúco riekla: „Neboj sa, Sem, to bol ten portál." Onedlho sme sa ocitli pri krásnych zlatovlasých jednorožcoch. Stál pri nich chalan v zelenom. „Ako ste sa sem dostali? Sem môže prísť len kráľovná ŽAS, čiže Kráľovná života a smrti. Nikomu sa to za posledných desať storočí nepodarilo." Spozorneli sme. Vzápätí sme uzreli prichádzajúce vojská so znakom ŽAS na štíte... A zobrali nás do krásneho zámku, kde nás čakala prekrásne oblečená pani na tróne. Domnievala som sa, že to je kráľovná ŽAS.

A áno, bola to ona. Prihovorila sa nám: „Po dlhej dobe sa s vami opäť stretávam, dcérky moje! Dlho, veľmi dlho sme sa nevideli.“

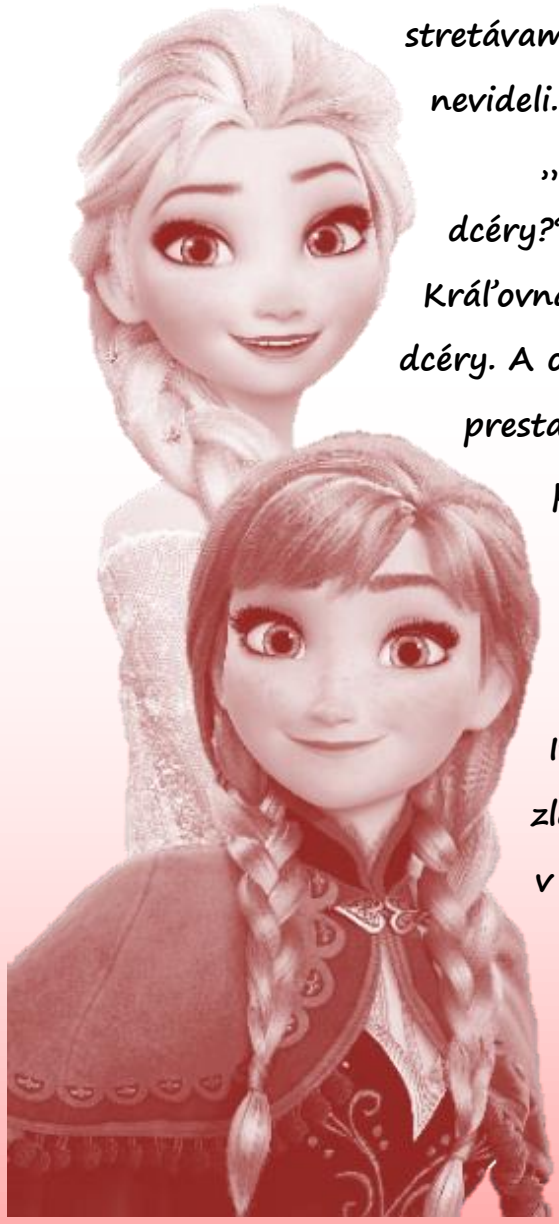

„Počkať, počkať, my sme sestry? A k tomu vaše dcéry?“ neveriaco sa pýtala Ivy, teraz už moja sestra. Kráľovná odpovedala: „Áno, ste sestry a áno, ste moje dcéry. A odteraz aj princezné ŽAS.“ Zrazu som na chvíľu prestala dýchať a posledné, čo si pamätám je, že ma príšerne zabolela hlava. Neskôr som sa zobudila v krásnej posteli v odtieňoch modrej, ktorú veľmi milujem a vedľa nej bola taká istá posteľ, ale na jej boku bolo napísané meno IVY. Ivy s kráľovnou prileteli ku mne. „Ako ti je, zlatíčko moje?“ opýtala sa kráľovná s obavou v tvári. „Celkom dobre. A to ako že lietate?“ nechápala som. „To ešte nie je všetko, čo dokážeme. Teraz sa rýchlo obleč a skúsiš si to aj ty!“ Obliekla som sa. „Stačí si len pomyslieť...“ povedala Ivy. Pomyslela som si a už som lietala. Pomyslela som si, že chcem letieť dopredu, letela som dopredu, pomyslela som, že chcem letieť dozadu, letela som dozadu a priletela som až k mojej mame a sestre. Mama bola v úžase, že som to zvládla bez toho, aby mi niečo povedala. Všetky tri sme vzlietli a spoločne sme vyslovili jedno prianie a... Splnilo sa. Ostali sme spolu žiť na EVOLUCIOMONE. A ja som sa takto spoznala so svojou sestrou a mamou. A o pár rokov neskôr sme sa s Ivy stali kráľovnami ŽAS.

Monika Nováková, 7.C

ZO ŽIVOTA ZVIERAT...

Rozdiely v správaní sa psa a mačky

Pes

+ najoddanejšie domáce zviera,

+ zastáva veľké množstvo funkcií (maznáčik, ochranár, lovec, pracovný pes či športovec),

+ dá sa vycvičiť,

+ väčšina plemien je pri naháňaní a behaní takmer neunaviteľných, takže vám pomôžu udržať si skvelú kondíciu,

+ je vhodný aj k malým deťom,

- venčenie minimálne 2x denne v akomkoľvek počasí,

- väčšie finančné náklady (čím väčší pes, tým viac zje) – pes nad 20kg zje viac ako trojkilogramová mačka,

- potrebuje viac priestoru.

Mačka

+ má vlastný rozum (môže byť aj najmaznavejší tvor na svete, ale ak nemá náladu, k ničomu ju neprinútite),

+ nemusí sa vôbec venčiť,

+ bezproblémové naučenie chodiť na mačací záchod, ktorý pri správnej údržbe vôbec nepáchne,

+ stačí jej aj menší byt (dokáže si priestor aj strojnásobiť lozením po skrinkách a zákutiach o ktorých sa nám ani len nesníva),

+ náklady na krmivo sú nižšie,

+ je čistotná,

+ nepribehne hneď ako ju zavoláte, ale najskôr to zváži a až potom buď príde, alebo nepríde, ale vždy bude pri vás, keď ju budete najviac potrebovať,

+ prespí 18 hodín denne (nie naraz) a to väčšinou vtedy ak „kŕmiči“ nie sú doma,

- nie je vhodná k malým deťom,

- ak máte doma len jednu mačku, musíte si na ňu nájsť dostatok času (hranie sa a maznanie), inak sa vám to vypomstí častými "reklamáciami" uprostred noci.

Zhrnutie

Pes je vhodný pre ľudí, ktorí majú naňho dostatok času i energie, pre tých, ktorí chcú toho najoddanejšieho spoločníka na svete, do domácností s deťmi a pre ľudí, ktorí si môžu dovoliť na psíka obetovať istý nezanedbateľný obnos peňazí každý mesiac a majú väčší priestor pre jeho chov.

Mačka je vhodná pre tých, ktorí nemajú čas alebo vyhovujúci zdravotný stav na každodenné venčenie, ďalej pre ľudí, ktorí majú záujem o spoločníka s „vlastnou hlavou“, ktorý sa mazná, no zároveň chce mať niekedy od „kŕmičov“ pokoj, pre tých, ktorí majú menšie priestory vhodné na chov zvieratka, no napriek tomu po ňom túžia.

Kristína Bárdyová, 8.B

SLOVENSKÉ LEGENDY A MÝTY

Korlátsky hrad

Tento nenápadný hrad, z ktorého ostali len ruiny, ukrýva vo svojej histórii legendu. Legendu o poklade.

Hrad sa nachádza v Trnave, v oblasti Senica. Nájdete ho v Malých Karpatoch. Rozprestiera sa na krátkom skalnatom výstupku. Ako kráľovský palác chránil západné hranice Uhorska. Postavili ho v 13. storočí a v 18. storočí pomaly pustol. Je známy aj pod menami Korlátko, Cerovský hrad, Konradstein, Kunradi Lapide, Korlathkeu a iné. Názov pochádza z maďarského slova „korlatko" – hradba či opevnenie. Dnes je už len spomienkou na zašlú slávu. Niekoľko dobrovoľníkov sa ochotne pustilo do jeho rekonštrukcie.

Je jedným z najstarších hradov na Slovensku, pretože historici tvrdia, že prvá zmienka o ňom je z roku 1041. Ale teraz k legende!

Legenda spomína poklad, ktorý je ukrytý v studni Korlátka. Vystriedal mnoho panovníkov. Nie je isté, komu patrí tento poklad. No k studni treba prísť počas svätojánskej noci s papradím v ruke a odzadu odriekať Otčenáš. Ten, ktorý sa pri odriekaní, čo i len raz pomýli, sa navždy stratí v chodbách pod hradom.

Hrad Šášov

Podľa legendy o tomto hrade, ktorý sa týči pri Žiari nad Hronom, mal zvolenský hradný pán šaša, ktorý sa mu posmieval, keď prišiel z neúspešnej poľovačky. Na druhý deň mu hradný pán prikázal, aby mu pomohol s lovom na medveďa. No opäť nebol lov úspešný. Po love sa pán vrátil na hrad, zatiaľ čo šašo napájal kone. Zrazu začul hrozný rev. Šašo utekal na hrad a cestou našiel svojho ležiaceho pána, na ktorom sa váľal medveď. Schytil sekeru a zabil ho. Pán dovolil po jeho dobrom čine vystavať hrad, ktorý sa volá po šašovi- Šášov. Petra Mindeková

PAMIATKY Z OKOLIA ŽILINY

Socha Ježiša Krista

Kópia slávnej brazílskej sochy v Rio de Janeiro. Nachádza sa na kopci Grapa v okrese Námestovo. Je vysoká 9,5m a váži 23 ton. Jej ruky smerujú na celú Oravu, ktorú majú ochraňovať.

Veľké kamenné gule

Inak nazývané aj Megoňky, nájdeme v obci Milošová (okres Čadca). Najväčšia z nich má priemer 3 metre a hmotnosť 25 – 30 ton. Pôvodne ich bolo okolo 30, viaceré z nich boli odvezené do expozícií, či dokonca rozkradnuté do súkromných záhrad.

Vychylovka

Jedinou zachovanou a dodnes funkčnou železnicou svojho druhu v Európe je úzkokoľajná lesná železnica, ktorá sa nachádza v múzeu kysuckej dediny vo Vychylovke.

Pohyblivý drevený betlehem

Pravdepodobne najväčší na svete, nájdete ho v Rajeckej Lesnej. Celé dielo je dlhé 8,5m a vysoké 3m. Nachádza sa tam okolo 300 postáv, z ktorých sa polovica pohybuje.

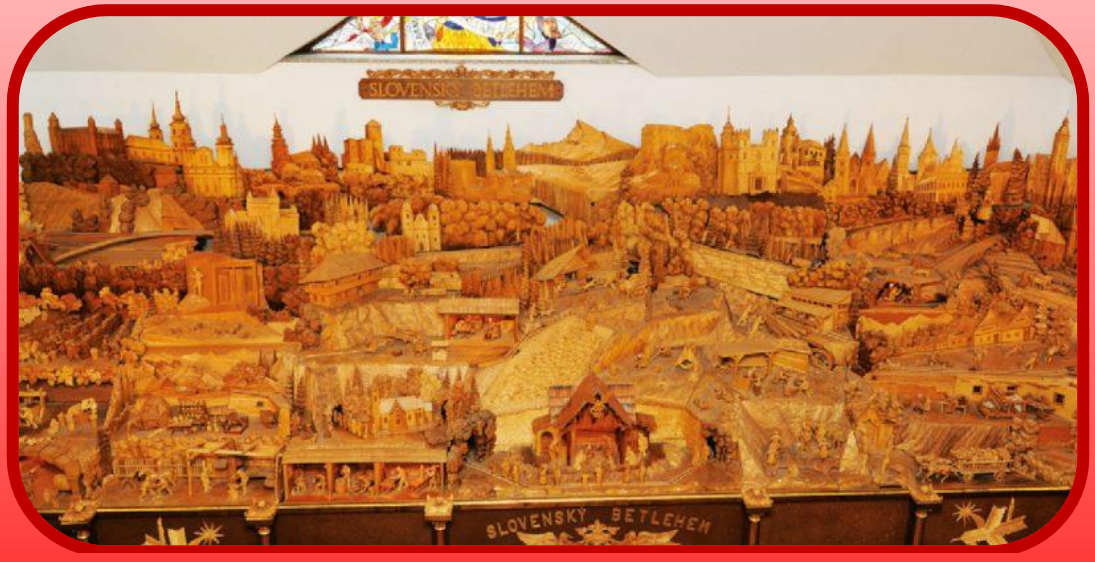

Katakomby v Žiline

Nachádzajú sa pod kostolom sv. Pavla Apoštola. Kedysi v nich pochovávali ľudí, dnes ich navštevujú turisti. Vyrážajú dych svojou veľkosťou a tajomnosťou. Niektoré bočné chodbičky sú zasypané a nikto nevie, čo je za nimi. Sú osvetlené svetlom so sviečok a čelovými svietidlami. S katakombami je spojená i legenda, ktorá hovorí, že na Mariánskom námestí kedysi žila veštica Agáta. V meste sa jej mnohí boja, lebo väčšinou sa všetko, čo povedala, splnilo. V čase trhov bolo zlé počasie a nikto ju nechcel prichýliť. Nakoniec ju uchýlili bratia jezuiti. Umiestnili ju práve do týchto katakomb. Práve vtedy vypukol veľký požiar a zhoreli všetky domy na Mariánskom námestí okrem kostola a kláštora. Agáte teda pripísali rôzne čary.

Kristína Bárdyová

ZAUJALO NÁS....

dnes na tému T E C H N I K A

ULO kamera

Počuli ste o tejto najrozkošnejšej bezpečnostnej kamere? Volá sa ULO kamera. Navrhol ju dizajnér Vivien Muller. ULO je sova, ktorá bude sledovať svoje okolie pomocou dvoch veľkých očí, ktoré sú vlastne LCD displeje. Ak má kamera málo baterky, začnú sa jej zatvárať oči. Je vybavená snímačom pohybu a kamerou. Dokáže sledovať dom aj v noci pomocou nočného videnia. Záznam môžete sledovať v reálnom čase na svojom telefóne s operačným systémom Android alebo iOS. Na jedno nabitie vydrží približne jeden týždeň. Dostupná je už od roku 2016. Jej cena sa pohybuje okolo 200€. Ovláda sa poklepaním na hlavu. Používateľ si môže sám nastaviť farbu očí.

Petra Mindeková, 8.B

Najväčšie veterné turbíny na svete

Briti spustili najväčšie veterné turbíny na svete Hywind Scotland. Prvá plávajúca veterná farma na svete začala 18. októbra dodávať elektrickú energiu do škótskej rozvodnej siete.

Veternú farbu s výkonom 20 MW prevádzkuje spoločnosť Statoil v spolupráci s firmou Masdar. Elektráreň sa nachádza vo vzdialenosti 25 kilometrov od pobrežia Peterhead v škótskom Aberdeenshire a bude zásobovať čistou elektrinou približne 20 000 domácností. Veterné farmy v prímorských krajinách postavené v pobrežných vodách nie sú výnimkou, skôr pravidlom, pretože jednak „nezavadzajú" na súši a prúdeniu vetra nebránia rôzne terénne prekážky. Čím je teda Hywind Scotland zaujímavá?

Predovšetkým tým, že je plávajúca. Odpadlo teda náročné budovanie nosných stožiarov turbín so základmi na morskom dne. Táto potreba vytesnila pobrežné veterné farmy do plytkých vôd. Veterné turbíny tejto elektrárne sa vznášajú na vode a o dno sú fixované kotviacimi lanami. Turbíny elektrárne sú umiestnené na stožiaroch s celkovou výškou 253 metrov, z ktorých sa 78 metrov ukrýva pod hladinou. K morskému dnu sú ukotvené štyrmi kotviacimi lanami s celkovou hmotnosťou 1200 ton (pre každú turbínu). Elektrárne tvorí 5 plávajúcich turbín a každá z nich má výkon 6 MW. Priemer vrtule je 154 metrov, pričom dĺžka jednotlivých listov dosahuje 75 metrov.

Dorotka Močková, 6.A

Počúvajte krkom

Ide o revolučný koncept japonskej spoločnosti Sony, konkrétne divízie Future Lab. Jeho meno je Concept N. Ide o bezdrôtové slúchadlá, ktoré sa nedávajú na uši a vlastne ani na hlavu. Jednoducho si ich dáte okolo krku a vďaka smerovým reproduktorom počujete zvuk. Dokonca vo veľmi slušnej kvalite. Tieto slúchadlá sa však ešte nevyrábajú.

Kristína Bárdyová, 8.B

Prístroj, ktorý ukazuje zajtrajšie počasie

Tento vynález sa nazýva Tempescope. Je to fyzický displej prostredia, ktorý zobrazuje rôzne poveternostné podmienky ako dážď, mraky a blesky. Na základe predpovedí počasia z internetu dokáže reprodukovať zajtrajšie počasie vo vašej obývačke. Vyrobil ho softvérový inžinier Ken Kawamoto. Jeho cieľom bolo zjednotiť digitálny a skutočný svet a to sa mu aj podarilo. Ak má zajtra pršať, uvidíte kvapky, ak má byť búrka, uvidíte blesky. Jeho jediným problémom je, že nedokáže zobraziť snehové vločky. Prvý prototyp bol vyrobený zo šampónových fliaš.Kristína Bárdyová, 8.B

Kvetináč, ktorý rastie

Jeden z najkrajších vynálezov roka. Ani teba nebaví stále presádzať kvety, lebo ich črepník je už primalý? Odteraz sa nemusíš hrať na krtka každý polrok. Predstavujem ti origami kvetináče, ktoré sú vyrobené v ateliéroch Ayaskan. Rastú spolu s rastlinkou.

Kristína Bárdyová, 8.B

Zariadenie, ktoré nájde stratené veci pomocou mobilnej siete

Spoločnosť Samsung predstavila zariadenie s názvom Connect Tag, ktoré využíva mobilné pripojenie pre získanie GPS polohy stratených predmetov, domácich zvierať alebo dokonca aj detí, v podstate kdekoľvek, kde sa nachádza v dosahu siete. Ak si chce používateľ skontrolovať pozíciu predmetu, ku ktorému Connect Tag pripojil, stačí keď stlačí príslušné tlačidlo v sprievodnej mobilnej aplikácii. Zariadenie tiež dokáže v pravidelných intervaloch vysielať svoju polohu, ktorá sa aktualizuje v aplikácii. Stlačením tlačidla priamo na zariadení Connect Tag sa vyšle signál a aplikácia upozorní používateľa na polohu, čo môže pomôcť stratenému dieťaťu bez telefónu kontaktovať rodiča, ktorý je doma alebo v práci. Váži 25g. Je vodotesné. Na jedno nabitie vydrží napájať zariadenie zhruba jeden týždeň.

Kristína Bárdyová, 8.B

V Číne rastie nové mesto

Za štyri roky sa v Číne zrodí nové „zelené“ mesto. V roku 2020 bude existovať samostatné mesto na elektrickú energiu. Zelené preto, pretože medzi stavbami sa bude rozprestierať 40 000 stromov! Tento nápad dostal taliansky tím architektov zo štúdia Stefano Boeri Architetti. Títo ľudia vytvorili aj Vertikálny les v Miláne. Toto mesto bude vypadať ako zelený les. Mesto bude ležať na ploche 175 hektárov pri rieke Liou- ťiang v provincii Kuang- si Čuang na juhu. Na stavbu používajú obnoviteľné materiály. Bude tam môcť žiť 30 000 ľudí! Na všetkých stranách budú solárne panely, ktoré budú využívať slnečnú energiu. Tieto „prírodné pľúca“ znížia koncentráciu smogu v našej atmosfére. Každý rok absorbuje toto mesta až 10 000 ton oxidu uhličitého, ktorý sa stane najlepším hnojivom pre rastliny a 57 ton jemného prachu! Produkovať by malo 900 ton kyslíku ročne! Množstvo rastlín bude znižovať teplotu mesta. Zeleň tlmí hluk a mesto poskytne život mnohým živočíchom.

Petra Mindeková

ZABAVME SA...

Prázdniny sa skončili a ...

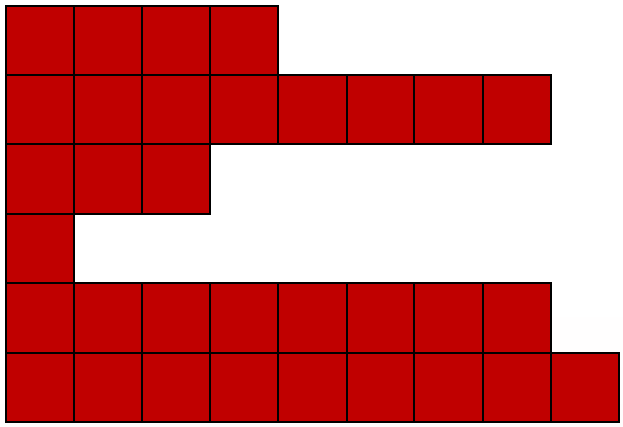

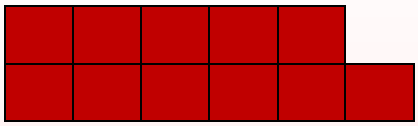

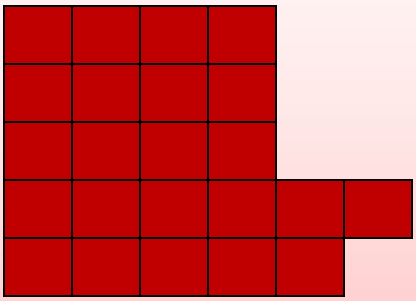

1.V akom období sú Vianoce?
2. Kedysi sa s čím písalo?
3. Čo meriame hodinami.
4. Dlhá jota
5. Ako sa v rozprávke Mrázik volala hlavná hrdinka?
6. Na akom kontinente sa nachádza mesto Sydney?
7. Najznámejší ihličnatý strom. (začína na S)
8. Na akom svetadiely sú žirafy?
9. Ako sa nazýva človek, ktorý zabával kráľa?
10. Ako sa ináč volá vládca?
11. Najväčší vtáčí dravec na Slovensku v Tatrách.
12. Ktorý hmyz vraj prináša šťastie?
13. Ktorý mesiac sa nazýva mesiac bláznov?

Grétka Trpišová, 7.C

DOVIDENIA

V ĎALŠOM

ČÍSLE...

Vaša redakčná rada

BIBLIOGRAFIA

https://gadgetflowcdn.com/wp-content/uploads/2015/11/Ulo-----The-Interactive-Surveillance-Camera-03.jpeg
http://www.smat.se/wp-content/uploads/2016/08/kamerka4.png
HTTP://TECHBOX.DENNIKN.SK/WP-CONTENT/UPLOADS/2017/10/HYWIND-SCOTLAND.ICO-988X553.JPG
https://embed.widencdn.net/img/newsandmedia/agckxlizg0/800px/?quality=80
http://www.thisiscolossal.com/wp-content/uploads/2015/05/tempescope-og.jpg
https://www.techpedia.sk/files/articles/Pre-ludi/Elektronika/Samsung/Connect-Tag/Samsung-Connect-Tag-1.jpg
http://topdesat.sk/wp-content/uploads/2017/01/1044505-650-1450099122-102.png.jpg
http://www.ckahoj.sk/wp-content/uploads/2017/08/cervevny-kamen.jpg
http://pokladnica-minci.sk/wp-content/uploads/2015/10/stur1.jpg
https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/87/Ludovit_Stur.jpg
https://www.travelguide.sk/userfiles/stays/hrad_cerveny_kamen_1420805891_cervenykamen.jpg
https://im.tiscali.cz/press/2017/09/06/850435-profimedia-0348496029-653x367.jpg
https://www.designboom.com/wp-content/uploads/2017/06/stefano-boeri-liuzhou-forest-city-masterplan-china-designboom-02.jpg
http://cdn.i0.cz/src/public-data/7d/3f/b61bfd6a398ab25435a441627c30_base_optimal.jpg
http://www.designmagazin.cz/foto/2011/01/ekologicke-mesto-tianjin-4.jpg
http://www.planetslovakia.sk/images/pamiatky/hrad-korlatko/hrad-korlatko-12.jpg
https://www.travelguide.sk/userfiles/attractions/w_attraction_306_1_HRAD_KORLATKA-03.jpg
http://www.lenposlovensku.sk/albums/articles/768/photo10.jpg
http://sacr3-files.s3-website-eu-west-1.amazonaws.com/_processed_/csm_039%2520%25C5%25A0%25C3%25A1%25C5%25A1ovsk%25C3%25A9%2520Podhradie%2520-%2520Hrad%2520%25C5%25A0%25C3%25A1%25C5%25A1ov%2520DSC_4122_upr_01_e53c31d585.jpg
https://pamiatkyslovenska.files.wordpress.com/2013/09/hrad-sasov-5.jpg
http://www.ubytujemsa.sk/images/miniatura.php?q=atrakcie/hrad-sasov/20a277b5439.jpg&w=940&h=940
https://www.zilinak.sk/assets/images/za/posts/img-1/1490882046-katakomby-april.jpg
http://zilinskyturistickykraj.sk/wp-content/uploads/2017/04/betlehem-1200x600.jpg
http://zilina.dnes24.sk/images/photoarchive/sized/700/2015/09/07/foto005-1316118748.jpg
https://img.refresher.sk/content/600x372/38450_Megonky-alebo-obrovske-kamenne-gule-na-Kysuciach-ktorych-sposob-vzniku-nie-je-znamy-Podla-povesti-ide-o-vajcia-dinosaurov.jpg
https://www.zilinsky-kraj.sk/wp-content/uploads/2015/09/zeleznica-vychylovka.jpg
http://www.studio.elisting.cz/studio/images/ukazky/2d_kreslene_postavicky.jpg
https://s3.pixers.pics/pixers/700/FO/39/19/37/52/700_FO39193752_3be0cd38e8714d664248f0babef7ba68.jpg
https://s3.envato.com/files/64626431/Kids%20Sign.jpg
https://previews.123rf.com/images/kakigori/kakigori1309/kakigori130900022/22145590-Multi-ethnic-group-of-children-holding-a-white-round-billboard-Stock-Vector.jpg
http://ms-stolarska.sk/sk/wp-content/uploads/2014/11/deti.png
https://hulafrog.com/uploads/5880fdcb479d9.jpg
https://s3.pixers.pics/pixers/700/FO/50/34/95/67/700_FO50349567_2300d59fadb321e57081a40efaa55929.jpg
https://static7.depositphotos.com/1005091/677/v/950/depositphotos_6775341-stock-illustration-cartoon-kids-with-painting-canvas.jpg
http://www.zsbosovice.cz/img/skola1.png
http://www.ssino.sk/wp-content/uploads/2017/11/f6587c5612694eb976897dcf8d09ba3a.jpg
http://www.i-creative.cz/wp-content/uploads/2012/02/hrad-1.jpg
http://www.hradlietava.sk/zaujimavosti/Model9.jpg
https://st.depositphotos.com/1729220/2662/v/450/depositphotos_26623689-stock-video-cartoon-of-a-forest.jpg
http://www.imagehosting.cz/images/magickles1.png
http://ms-stolarska.sk/sk/wp-content/uploads/2014/11/deti.png
https://t2.aimg.sk/magaziny/_wbkuVuGSzi4bPcgcAZCKg~Cierna-diera-vesmir-pohltenie-dreamstime.jpg?t=LzEyMDB4NjMw&h=UW--GXiATyXiTifD_lIgjQ&e=2145916800&v=2
http://nd01.jxs.cz/524/873/3d8e64cb48_89805752_o2.jpg
http://zahady.org/wp-content/uploads/2016/05/mimozem%C5%A1%C5%A5ania.jpg
https://t2.aimg.sk/magaziny/WNCFYpOqT-nJK8gXWQaEjw~Ilustra-n-foto.jpg?t=LzgwMHg0NTAvc21hcnQ%3D&h=hPPWxv-9V_70GyQcPzRhtw&e=2145916800&v=2
https://znaj.ua/sites/default/files/styles/open_news/public/media/news/2017/10/44/image_5643056154c800.34560087.jpg?itok=1MSWFSDL
http://www.free-clipart-pictures.net/free_clipart/police_clipart/police_clipart_man.gif
https://thumbs.dreamstime.com/b/policeman-torch-radio-cartoon-illustration-police-officer-walking-holding-talking-set-isolated-white-background-47457452.jpg
https://pixabay.com/p-145194/?no_redirect
https://www.pontiac.org/images/CivicAlerts/7/officer%20writing.gif

http://i30.tinypic.com/125rmex.gif
https://img1.onlineomalovanky.cz/4b8eb1652c83f-p.gif
https://souqcms.s3.amazonaws.com/spring/images/2017/dji/spark-quadcopter-full-hd-2-axis/1-dji-gimbal-alpine-white.jpg
https://pixabay.com/p-23439/?no_redirect
https://i.pinimg.com/originals/47/f4/a3/47f4a382f5242172f9ad8f23a3ebbc93.jpg
https://eshop.100mega.cz/bonbony-krowky-samostatne-neprodejne_i88748.jpg
https://cdn.myshoptet.com/usr/www.oiio.cz/user/shop/detail_small/27195.png?58f82843
https://pixabay.com/p-305405/?no_redirect
https://img00.deviantart.net/7d3e/i/2016/086/f/1/eg_base__seeing_doubledash_had_me_like_by_bitchbases-d9w0zhf.png
https://t2.aimg.sk/magaziny/pNKeI5IASPz4LS06NZCt7Q~Ilustra-n-foto.jpg?t=LzgwMHg0NTAvc21hcnQ%3D&h=HQATH8bBliIka6LkNlOB4A&e=2145916800&v=2
https://t3.aimg.sk/magaziny/1MYNsmzLQhjAwEIqIOdivw~God-Games.jpg?t=LzEyMDB4NjMw&h=d5wEwOCW1KovcHN3VeubcQ&e=2145916800&v=1
https://t3.aimg.sk/magaziny/1MYNsmzLQhjAwEIqIOdivw~God-Games.jpg?t=LzEyMDB4NjMw&h=d5wEwOCW1KovcHN3VeubcQ&e=2145916800&v=1
https://pixabay.com/p-41368/?no_redirect
http://velerocms.com/domains/kamsdetmi/data/fotogalerie/99282688/imagesz.jpg
https://www.colourbox.com/preview/6977719-school-kids.jpg
https://thumb9.shutterstock.com/display_pic_with_logo/265489/712070878/stock-vector-cute-cartoon-boy-and-girl-vector-clip-art-illustration-with-simple-gradients-each-on-a-separate-712070878.jpg
https://www.zsrudoltice.cz/files/images/kresleny-stastna-holka-a-kluk-art-pixmac-klipart-82851859.jpg
https://pixabay.com/p-42364/?no_redirect
https://medlicker.com/files/2015/03/09/deti-nad-knihou-kresleny-obrazek-8b9b43538f.jpg
http://www.marengo.lib.ia.us/kids/clipart/kids%20outside.png/image_preview
https://cdn.i0.cz/public-data/30/1c/a0bbd3ce344e9db6f6a1f85eef84_r16:9_w1179_h663_gi:photo:533280.jpg?hash=189f8ae592d49d4ed493b726e32d9d52
https://www.bostonglobe.com/rf/image_585w/Boston/2011-2020/2015/06/02/BostonGlobe.com/Magazine/Images/shutterstock_15484942-1837.jpg
https://www.warrenphotographic.co.uk/photography/bigs/23149-Sheltie-pup-and-playful-kitten-white-background.jpg
http://www.matejovsky-povleceni.cz/images/products/base/prostirani-pes-a-kocka-nu9i.jpg
https://www.crewlichtengeluid.nl/wp-content/uploads/2015/11/Halloween_Decor__562230f73b4fa.jpg
https://st2.depositphotos.com/5934840/11614/v/450/depositphotos_116141684-stock-illustration-cute-cartoon-dinosaur-comic.jpg
http://tastythailand.com/wp-content/uploads/2011/06/old-teacher.jpg
http://zs-kronerovamt.edupage.org/photos/icons/img098.gif
http://dl8.glitter-graphics.net/pub/226/226858x1fzzl2gfm.gif
https://www.tapetymix.sk/uploads/images/product/Detsk%C3%A1%20tapeta%20-%20Vt%C3%A1%C4%8Dik%205417.jpg.large.jpg
https://www.google.sk/search?newwindow=1&safe=active&client=aff-maxthon-maxthon4&affdom=maxthon.com&channel=t23&biw=1231&bih=636&tbm=isch&sa=1&ei=SoRLWqDjDISmwQK3urLoDQ&q=kr%C3%A1%C4%BEovn%C3%A1+kreslen%C3%A1&oq=kr%C3%A1%C4%BEo&gs_l=psy-ab.3.1.0i67k1l3j0l4j0i67k1j0l2.1752213.1758530.0.1761445.5.4.0.1.1.0.197.579.0j3.3.0....0...1c.1.64.psy-ab..1.4.593....0.XcIqSULLdjk#imgrc=1O4V9Ko5C39hXM:
https://data.bux.sk/book/036/820/0368206/large-ladove_kralovstvo_z_rozpravky_do_rozpravky.jpg
https://st2.depositphotos.com/1724125/8634/v/950/depositphotos_86348828-stock-illustration-cartoon-kids.jpg
http://www.gettyimages.com/detail/illustration/kids-occupation-royalty-free-illustration/528886955?esource=SEO_GIS_CDN_Redirect
https://s3.envato.com/files/219624724/8mr6_sxx7_160924_preview.jpg
https://st.depositphotos.com/1724125/2824/v/950/depositphotos_28248217-stock-illustration-cartoon-kids.jpg
https://s3.envato.com/files/62940466/Cartoon%20Kids.jpg
https://s3.envato.com/files/79773627/Inline%20Skating%20Kids.jpg
https://st.depositphotos.com/1796793/2677/v/950/depositphotos_26777005-stock-illustration-cartoon-children.jpg
https://us.123rf.com/450wm/denispc/denispc1211/denispc121100005/16260773-group-of-six-cute-happy-cartoon-kids.jpg?ver=6
https://st2.depositphotos.com/1967477/6350/v/950/depositphotos_63509813-stock-illustration-cartoon-kids-with-blank-sign.jpg